

Under Dusken

STUDENTAVISA I TRONDHEIM NR. 01 – 105. ÅRGANG 15.01.19 - 05.02.19

**I PRIVATE GRUPPER PÅ
SOSIALE MEDIA SELGES SMUGLET
TOBAKK OG ALKOHOL**

REDAKTØR UNDER DUSKEN
Jenny Westrum-Rein - Tlf: 984 90 262
avisredaktor@studentmediene.no

NESTLEDER UNDER DUSKEN
Kaia Sørland - Tlf: 958 91 031
avisredaktor@studentmediene.no

ANSVARLIG REDAKTØR
STUDENTMEDIENE I
TRONDHEIM AS
Hanna Jarstø Ervik - Tlf: 915 98 368
ansvarligredaktor@studentmediene.no

REDAKSJONSSJEF
Peter André Hegg - Tlf: 950 35 040
redaksjonssjef@studentmediene.no

DAGLIG LEDER
Mathias Larsen - Tlf: 905 43 139
dagligleder@studentmediene.no

SALGSSJEF
Torje Nysæther
salgssjef@studentmediene.no

NETTREDAKTØR
Mats Tveraaen
nettredaktor@studentmediene.no

NYHETSREDAKTØR
Marte Ottesen
nyhetsredaktor@studentmediene.no

DEBATTREDAKTØR
Sigrid Solheim
debattredaktor@studentmediene.no

REPORTASJEREDAKTØR
Bjørn Kvåle Tromsdal
reportasjeredaktor@studentmediene.no

KULTURREDAKTØR
Kristina Bye
kulturredaktor@studentmediene.no

FORSKNING- OG
FORBRUKERREDAKTØR
Tomaris Semet
foforedaktor@studentmediene.no

SPORTSREDAKTØR
Magnus Kongshaug Johannessen
sportsredaktor@studentmediene.no

MUSIKKREDAKTØR
Sander Strand Engen
musikkredaktor@studentmediene.no

FOTOREDAKTØR
Lisa Botterli Flostrand
fotoredaktor@studentmediene.no

GRAFISK ANSVARLIG
Aslak Hoberg Liaen
grafisk-sjef@studentmediene.no

ILLUSTRASJONSSJEF
Renate Marita Sørgård
illustrasjonssjef@studentmediene.no

DESK
Tone Høiland Ween (sjef), Linn Danielsen
Eivjemo, Anna Juell Johnsen, Håkon
Pedersen, Runar Johnsen, Erlend Gylver,
Benedikt Erikstad Javorovic

GRAFIKERE
Anna Orvik Wilberg, Mathilde Hals Karlsen,
Tanja-Irén Harsvik Haugen

KORREKTUR
Runar Johnsen (sjef), Tone Høiland Ween,
Tomaris Semet, Sander Strand Engen

FORSIDE
Torstein Olav Eriksen

Du kan ikke fucke opp Bjørn

TIPS OSS!
tips@studentmediene.no

ANNONSERE?
salgssjef@studentmediene.no

Under Dusken er et uavhengig organ for studenter i Trondheim, utgitt av Studentmediene i Trondheim AS. Under Dusken blir distribuert gratis i Trondheim, og kommer ut seks ganger i semesteret. Under Dusken arbeider etter god presseskikk i henhold til Vær Varsom-plakaten. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Miljøtrykksak fra
Trykkpartner AS.

Lisensnr. 241823
Sertifikat nr. 1638

JENNY WESTRUM-REIN
Redaktør

ERNA UT AV LIVMORA – IGJEN

Statsministeren vil sette barn på studentene. Det er i beste fall bakstreversk og naivt.

I sin nyttårstale konkluderte statsminister Erna Solberg med at regjeringen burde legge til rette for at flere kvinner kan få barn i studietiden og tidlig i karrieren. Statsministeren tar så absolutt ikke feil: tidlig i 20-åra er, rent biologisk sett, det beste tidspunktet for kvinner å føde barn, og det gir en god økonomisk gevinn for staten. Den feilen statsministeren gjør er å undervurdere norske kvinners selvstendighet og behov for frihet og selvutvikling.

De fleste studenter er mellom 19 og 25 år gamle. Disse har, som regel, verken stabil inntekt, egen bolig eller fast partner. Tallene viser at flere unge kvinner enn før er single, og de er single lenger. De har rett og slett et svært dårlig utgangspunkt for å få og oppdra barn.

Man skaffer seg ikke bare plutselig et menneske. For mange er det å få barn det største valget de tar. Å ha ansvar for et annet liv stiller krav som de fleste studenter ikke er forberedt på. Statsministeren sender et farlig signal om at både mor og barns liv gjerne kan settes til side for det viktige samfunnsansvaret det er å poppe ut unger.

Kvinner i 20-åra er målorienterte og ambisiøse. De har flere verv enn før, tar lengre utdanning og sikter høyere enn sine forgjengere. Statsministeren er naiv om hun tror at unge kvinner ønsker å binde seg til en morsrolle innen de har fylt 25.

Moderne kvinner har større ambisjoner for seg selv enn å være regjeringens fødemaskiner. Statsministeren bør vakte seg vel for å redusere dem til å kun bli vandrende livmorer.

08

Nytt aktivitetshus på Moholt: Sit legger til rette for studentaktivitet og sosialisering i deres nye lokaler, utstyrt med intimszene, spillrom og prokrastineringshjørne.

16

Faglig feminisme:

Det er mennene som dominerer dagens ex.phil.-pensum. Finnes det ikke flere kvinnelige tenkere med naturlig plass i pensum?

28

Glade dager for smuglerbransjen: På Facebook selges smuglet alkohol til en billig penge. Politiet ser alvorlig på saken, men sliter med å henge med.

42

Newtonskipets styrmann: Energiske Lydia Gieselmann inspirerer og motiverer, og skjærer grimase til å kalles influencer.

LES MER PÅ UNDERDUSKEN.NO

Studentsamskipnadene må sjå nynorskstudenten

DEBATT

FREDRIK HOPE

Leder i Norsk Målungdom

ÅSMUND KVIFTE

Sentralstyremedlem i Norsk Målungdom

Bylinebilder: Norsk Målungdom/
Anna Sofie Ekeland Valvatne

For å vera trygg i språket ditt, må du sjå det i bruk gjennom heile livet. Det er mange tusen nynorskbrukande studentar ved norske universitet og høgskular, og dei ser for lite nynorsk i kvardagen. Mange av dei byter difor til bokmål i studietida. Å få studentsamskipnadene til å fylgja mållova er eit tiltak som vil gjera nynorsk synlegare på høgskular og universitet, og som truleg vil gjera at fleire held på nynorsken.

Studentsamskipnadene er til for å gjera studiekvardagen enklare for studentane. Dei leiger ut bustader, driv treningssenter, og mykje meir. Dei er ofte godt synlege i studentlivet, og møter titusenvis av studentar kvar einaste dag. Det er tvungen medlemskap i studentsamskipnaden. Han tek semesteravgifta i medlemspengar, og får resten av finansieringa si frå det offentlege. Ved alle dei norske universiteta og høgskulane, er det studentar som skriv nynorsk og studentar som skriv bokmål. Skal studentsamskipnadene syna at dei er til for alle studentar, må dei sjå begge gruppene og bruka begge språka.

I dag skriv studentsamskipnadene nesten berre på bokmål. Når nynorskstudentane ikkje får sjå språket sitt i studiekvardagen, vert det vanskelegare å halda på nynorsken. Det kan verka som eit signal om at språket ikkje er brukande på alle samfunnsområde. Det signalet er det motsette av å signalisera respekt. Og respekt er grunnleggjande for å kunna tilby gode velferdstenester.

Heldigvis er det mogleg å retta opp i. Studentsamskipnadene er i dag unnatekne mållova, slik at dei fullt lovleg kan oversjå nynorskbrukarane. Det er eit uheldig unnatak, som korkje fører til billegare eller betre studentvelferd. Tvert om let det samskipnadene gløyma, og soleis usynleggjera, nynorskbrukarane på studiestadene.

Difor må Stortinget endra lov om studentsamskipnader, slik at studentsamskipnadene vert underlagt mållova som nasjonale statsorgan. Då lyt dei nytta både nynorsk og bokmål, og tilby viktige dokument på begge språka. Ei lita endring i studentsamskipnadslova vil føre til mykje meir nynorsk, og gjera det mykje lettare å vera nynorskstudent.

ILLUSTRASJONSFOTO: Torgeir Rørvik

Regjeringa tar ikke ansvaret sitt på alvor

DEBATT

MATHILDE MALLING

Miljøpolitisk Utvalg,
Sosialistisk Ungdom

PETTER ANDREAS WADSTENSVIK

Miljøpolitisk Utvalg,
Sosialistisk Ungdom

Dagens regjering er villig til å sette både menneskerettighetene og grunnloven til side for kortsiktig økonomisk vinning. Regjeringa vil tillate gruveselskapet Nussir ASA å dumpe 30 millioner tonn giftig slam fra gruvedrift i sårbare Repparfjord. Elva som renner ut i Repparfjord er regnet som en av Norges aller viktigste lakseelver med et årlig laksefiske på opptil ti tonn, og i tillegg er selve fjorden et viktig gytefelt for kysttorsk.

Avfallet som regjeringa planlegger å tillate Nussir å dumpe i fjorden, inneholder blant annet en konsentrasjon av kobber som ligger langt over miljødirektoratets tilstandsklasse «svært dårlig», og vil skade livet i fjorden i lang tid. Sjødeponi er på ingen måte forsvarlig, og spesielt ikke i sårbare områder som Repparfjord. Dette handler om framtida vår, og vi befinner oss ved et veiskille. Vi kan ikke la fjorden dø.

Vi har allerede sett eksempler på hvordan uforsvarlig dumping av gruveavfall har drept norske fjorder. Jøssingfjorden har vært brukt som avfallsplass, og i dag, hele 30 år etter at de sluttet å dumpe gruveslam der, er havbunnen fortsatt død. Det er god grunn til at det bare er fem land i hele verden som fortsatt tillater sjødeponi. Norge, et av verdens rikeste land, står enda på verstinglista sammen med Indonesia, Tyrkia, Papua New Guinea og Chile. Vi ser de langsiktige konsekvensene av å bruke naturen som søppeldyng, hvorfor gjør ikke regjeringa det?

Vi har en grunnlovsfestet rett til «(...) et miljø som sikrer helsen, og til en natur der produksjonsevne og mangfold bevares» (Grunnloven, §112). Å bruke en fjord som yrer av liv som avfallsplass, vil ikke bare ødelegge naturens mangfold, men også hindre produksjonsevnen til sjøsamene i området.

Med fiske som viktigste næringsgrunnlag, og en rik tradisjon, er samene helt avhengig av en levende fjord. Menneskerettighetene har stadfestet urfolkets rett til å leve i tråd med sin kultur og tradisjon, men regjeringa velger altså å ignorere menneskerettighetene.

Ved å være villige til å sette profitten til et gruveselskap over både miljøet, grunnloven og menneskerettighetene, viser regjeringa tydelig hvilken kurs de har satt for landet. En kurs som tar oss lenger og lenger vekk fra det grønne skiftet. Når vi så sårt trenger et totalforbud mot sjødeponi, svarer regjeringa med å tillate å bruke et spesielt sårbart område som søppeldyng. En regjering som prioriterer kortsiktig profit over framtida vår, er en regjering som ikke tar ansvaret sitt på alvor!

Mathilde Malling er aktiv i Radio Revolt, som er en del av Studentmediene i Trondheim.

ILLUSTRASJONSFOTO: Guilhem Vellut(CC BY 2.0)

Supplementer vitnemålet med anerkjente kurs fra andre universiteter

DEBATT

ISAK RATHE STØRE
Student ved NTNU

Skal NTNU nå sine mål om å være et toppuniversitet må alle gode virkemidler tas i bruk. På samme måte som man sender studenter ut i verden til andre universiteter og godkjenner fagene de har tatt som en del av en grad fra NTNU, burde man gjøre dette også for nye utdanningsplattformer. Dette betyr i praksis et utvidet utdanningstilbud til studentene ved NTNU, og i enkelte tilfeller høyere kvalitet på utdanningen.

Min erfaring med nettundervisning startet da jeg var på utveksling. Alle fagene og foreleserne mine var av høy kvalitet med unntak av ett fag, maskinlæring. Der var foreleseren uforståelig. Medelever anbefalte meg å ta kurset Machine

Learning Stanford på et nettsted kalt Coursera for å lære meg faget og bestå eksamen. Etter god erfaring med Coursera og enda flere uforståelige forelesinger på universitet tenkte jeg. Hvorfor sitter jeg her i forelesning? Hvorfor sender jeg ikke heller en mail til NTNU der jeg forespør om jeg kan få ta dette Coursera-faget, få det godkjent som et fag, i stedet for å kaste bort tiden.

Etter epostutveksling med en professor ved NTNU godkjente vedkommende faginnholdet, og at det kunne tilsvare 7,5 studiepoeng. Eksamenskontoret godkjente også kurset dersom jeg fikk en karakter (hvilket man får fra Coursera), og at en professor bekreftet at det var jeg som hadde gjort arbeidene på nettsiden. Sistnevnte løste jeg ved at en professor ved utvekslingsuniversitet hørte meg i faginnholdet.

Jeg så videoforelesningene på nettkurset og diskuterte sammen med to PhD-studenter ved utvekslingsuniversitetet, og gjorde quizene og arbeidene alene. Det ble for meg det mest

lærerike faget jeg har hatt ved et universitet. Dette gjorde også at jeg fikk min første fagrelevante sommerjobb den sommeren. Da jeg kom tilbake til NTNU gjentok jeg suksessen med kurset Deep Learning Specialization, også tilbudt på Coursera. Dette fikk jeg godkjent gjennom en omfattende prosess via veileder, professor og eksamenskontoret.

NTNU bør gjøre det enklere for studenter å ta nettbaserte kurs. Dette vil utvide tilbudet til studentene og heve den faglige kvaliteten på studenter, mastergrader og forskningsprosjekter. Dette betyr ikke at man skal kutte ut tradisjonell undervisning, men at man innser at utdanningsfeltet er i endring, blir mer dynamisk og nettbasert, og at man undersøker hvilke muligheter dette har å by på.

Når jeg nå skal fylle min fagplan vil jeg se på fagene som tilbys på NTNU, men også på top-rated på Edx, Udacity, Udemy og Coursera. Jeg håper at du også kan få oppleve den samme gleden.

ILLUSTRASJONSFOTO: Jonas Halse Rygh

I år skal jeg bli et dårligere menneske

SAMFUNDETLEDER

Eirik Sande, leder ved Studentersamfundet i Trondhjem

Det kjedeligste med å snu over kalenderen til et nytt år er det evige forsøket på å bli et bedre menneske. I 2018 og i hvert fall de fire årene før det igjen skulle jeg trene mer, spise bedre og drikke mindre, eller i hvert fall en kombinasjon av disse verbene og adverbene. Når vi nå skriver januar 2019 er jeg fortsatt tyngre og redd for å si akkurat hvor mye jeg drikker til legen, så i år har jeg kun ett forsett jeg vil få med flest mulig på: bli et dårligere menneske.

Det kan kanskje høres litt nihilistisk ut, eller kanskje noe din 14 år gamle fetter ville sagt kun for å være i opposisjon til alt, men det er faktisk gjennomtenkt. Jeg har tenkt å spise mer, drikke oftere i hverdagen og det eneste maratonet jeg skal delta i skal finne sted på Netflix. Jeg skal delta mindre i samfunnet og kanskje jeg ikke engang skal stemme i kommunevalget. Nytt år, ny meg!

Uten å være for ambisiøs, kan jeg se for meg at dette blir en verdensbevegelse. Eller kanskje det er det allerede? Vi som bor på denne kloden spiser fortsatt for mye kjøtt, kjører for mye bil, beveger oss i stor grad for lite og vi er på full fart inn i klimakrise. Kanskje er heller ikke dette forsettet særlig originalt?

Det er jo sånn at uansett hvilket forsett man har, vil man på et eller annet tidspunkt feile eller gå på en smell. Du kommer ikke ordentlig igang med treninga før du får en forkjølelse eller en bursdagsinvitasjon som ødelegger for rytmen du har vent deg til, og det er grenser for hvor lenge du klarer å bytte ut potetgullet med selleri og gulrot. For eller siden skjønner man at det ikke gikk 100 prosent i år heller, og så gir man opp ved påske. Siden man likevel er dømt til å mislykkes med forsettene, har jeg derfor heller tenkt å feile oppover.

For når andre glemmer å trene, spiser sjokolade i stedet for brokkoli eller drikker en øl for mye midt i uka, skal jeg «beklageligvis» ta en treningsøkt, spise mer salat enn biff og ha for mange hvite dager. Jeg kommer til å

bomme med søvnen og stå opp etter nøyaktig åtte timer søvn, og kanskje vil jeg til og med glemme meg, og smile til folk jeg møter. Hvis jeg har lært én ting av mine tidligere forsetter, er det at jeg rundt påske kommer til å være smørblid, blodtrent og irriterende sunn.

Fra spøk til alvor. Nyttårsforsetter bør ikke være noe du tvinger på deg selv, eller noe som stresser deg i hverdagen. Velg heller ut noen få ting som man ikke ellers blir bombardert med i sosiale og tabloide medier, hvor du får flere trenings- og kostholdsråd på fem minutter enn noen egentlig trenger i løpet av et liv. For eksempel kan forsettet ditt være å engasjere deg litt mer i en bestemt politisk sak, eller lese mer nyheter heller enn å scrolle i timesvis på Instagram. Skru av telefonen en gang i blant, og plukk opp en bok du ikke har rukket å lese. Kanskje du også kan ha en ambisjon om å sende en melding hjem litt oftere?

Uansett hvilke forsetter du har eller ikke har, håper jeg at du har hatt en god start på det nye året, og at vi ses på Samfundet i år også. Godt nytt år!

ILLUSTRASJON: Astrid Böhler

Nytt aktivitetshus på Moholt studentby

I løpet av januar åpner Sit det nye aktivitetshuset *Loftet* på Moholt studentby. Håpet er at det skal bli den nye storstua for studenter i Moholt-området.

TEKST: Sigrid Solheim | FOTO: Torgeir Rørvik

I det nye aktivitetshuset, som har plass til 240 personer, er det også en intimscene med muligheter for konserter, noe det er planer om å benytte seg av allerede i åpningsuka. Onsdag 16. januar er det offisiell åpning og konsert med DJ Chizzy. Etter dette blir det norsk folk-metal med bandet Ravn på torsdag, latinsk aften på fredag og fest med studentgruppene The Gravitones og It Might Get Loud på lørdag.

Bomiljøkoordinator Ronny Geiger hos Sit forteller at det framover vil legges til rette for studentaktivitet om noen skulle ønske å låne scenen.

– For eksempel kan studenter som vil spille, men ikke har et sted, bruke scenen til å ha konserter.

I likhet med det gamle aktivitetshuset på Moholt, som fram til nå har holdt til i Bregneveien, vil det også bli arrangert quiz,

brettspillkveld, språkcafé og filmkveld i de nye lokalene – alt gratis for studenter. Det vil også være muligheter for andre aktiviteter.

– Man kan for eksempel holde Fifaturnering på to storskjermer. Det er også et

prokrastineringshjørne hvor du kan gjøre null og niks, eller strikke, eller hva du vil. Vi tar sikte på å bli den nye storstua for studenter, sier Geiger.

Tanken om en storstue for studenter slår også an hos bibliotekar Merete Schjetne ved bydelsbiblioteket på Moholt.

– Jeg har ikke vært inne i de nye blokkene, men har sett inne i de eldre byggene en gang, og det er ikke så mye plass i kollektivene. Jeg

tror det blir et fint møtested for studentene, litt som ei stue nummer to.

Merker pågangen

Bydelsbiblioteket, som holder til i første etasje av bygget, åpnet i desember og blir Loftets nærmeste nabo når det åpner i midten av januar. Schjetne forteller at de har merket studentenes tilstedeværelse i de nye lokalene.

– Det var et rush for å få lånekort før jul. Mange studenter kom hit for å lese til eksamen, og det ble litt kamp om plassene.

Til våren håper hun det vil bli plass til flere, ettersom det nye aktivitetshuset vil kunne gjøres om til lesesal i eksamensperioden.

Nå i januar har det derimot vært færre studenter innom, noe som også merkes i kafeen i første etasje.

– Det var en del studenter her siste uka før jul. Da satt de her og leste til eksamen, forteller Monica Skikstein, som driver den nye kafeen *Kjøkkenbordet*.

Mens studentene har vært borte på juleferie har det vært rolige dager, men med flere småbarnsfamilier og pensjonister innom både biblioteket og kafeen. Nå som ferien er over håper hun studentene tar turen innom.

– Jeg tipper pensjonister vil fortsette å være her på dagtid og barnefamiliene i helgene. Studentene kommer nok til å være her mest på ettermiddag- og kveldstid.

Tre om aktivitetshuset:

1. Har du vært på det gamle aktivitetshuset på Moholt?

2. Tror du at du kommer til å besøke det nye aktivitetshuset?

3. Hva tenker du om å ha et prokrastineringshjørne? Er det noe for deg?

Muhammad Umer Azam, Pakistan.
Studerer master i petroleumsteknologi.

1. Jeg har vært der to ganger, tror jeg. En gang bare for å henge og en annen gang på grunn av en matfestival.
2. Ja.
3. Det høres ut som en god idé.

Enrico, Italia.
Studerer Mechanical engineering.

1. Jeg ankom først for noen dager siden, så jeg har ikke hatt muligheten enda.
2. Jeg tror det er viktig å dra på aktivitetshuset, spesielt på kveldene. Jeg var faktisk innom det gamle aktivitetshuset i går for å se hva som skjedde, men det var stengt.
3. Ja! Jeg tror det er en god idé, og det vil jeg gjøre!

Kristine, Bodø.
Studerer industriell kjemi og bioteknologi

1. Jeg har tenkt på å dra dit, men har ikke fått gjort det.
2. Jeg vet ikke så mye om tilbudet i det nye aktivitetshuset, men vet at de har bordtennis i det gamle. Har tenkt på å dra for å prøve det.
3. Ja. Jeg er flink til å prokrastinere. Man trenger det, man kan ikke bare gjøre skole.

Student risks 25 years behind bars for humanitarian work

A Syrian student working with refugees in Greece has been accused of organized crime. Her case raises questions concerning the safety of humanitarian workers in the Mediterranean.

TEKST: Kyrre Sandve Ryeng | FOTO: Privat

The background for this story started three and a half years ago – back in August 2015. Sarah Mardini, today a college student majoring in social studies at Bard College in Berlin, was 20 years old when she and her sister Yusra fled Syria.

On their way across from the Turkish mainland to the Greek island Lesbos, the boat's engine stopped working. The two sisters jumped into the water trying to keep the boat afloat. It kept turning sideways due to the unfriendly sea, so for three hours the girls fought to keep the overcrowded boat from capsizing until the engine started running

again. Their story was later depicted in Yusra's autobiography *Butterfly*. Yusra later went on to compete in the Olympics, while Sarah decided to go back to Lesbos in order to work with a NGO called Emergency Response Centre International (ERCI).

– I think I went back because our story was known in Greece. Some refugees started talking about us, so I felt interested in going back to meet them, Sarah Mardini says.

She explains how she started working as a «search and rescue»-swimmer. This involves looking for and helping people out at sea and bringing them to safety. Mardini later moved

on to working as an Arabic-English translator, and as a team coordinator as well.

Then all of a sudden, in August 2018, Mardini was among five ERCI volunteers who were arrested on a variety of charges. Charges were in total raised against around 30 volunteers. As a result the ERCI has suspended their operations indefinitely. Mardini and co-volunteer Seán Binder spent 107 days in a high security prison before they were released on bail on December 5th. They are currently awaiting trial and could face up to 25 years in prison.

REFUGEES: Boat landing on the south shoreline of Lesbos

PREPARING: The ERCI team restocking cars as they prepare for boat landings

Had a good relationship with Greek authorities

Mardini's close friend Claudia Drost, who still works on Lesbos, was with Sarah when she was arrested.

– I was driving Sarah to the airport early in the morning. After checking in her luggage, we were surrounded by five Greek men in civilian clothing who asked if she was Sarah Mardini. Then they told us that she had to come to the police station. From that moment on, I knew this was bad. Very bad, says Claudia who admits that she still gets emotional when she talks about the incident.

Back in Berlin, Mardini is preparing to resume her studies in late January. Talking about the events in Greece, she explains that the arrest in August came out of the blue for her as well. Up until that point, they had had a good relation with the Greek authorities.

– Every time we came back to land we always called the coastguard. That is because if the coastguard did not arrive, the people would have stayed on the shoreline.

The charges

Greek police published a long press release about the case shortly after the arrest of the volunteers. In it they laid out the complete list of charges raised against Mardini and her coworkers. These charges include forgery, smuggling, espionage, money laundering, and being part of a criminal organization – such as an organization that deals with smuggling.

Mardini's lawyer, Zacharias Kesses, categorically denies the charges brought against Mardini. In a detailed defence briefing, Kesses lays out the argument for a full acquittal of his clients.

– The prosecution against ERCI began right after fake military plates were found on the official ERCI car. After that all members of the ERCI were charged with forgery.

The fake plates that form the basis for the forgery claim, however, was behind the original ones.

– Nobody knows how and when [they] were planted there, but even the police does

not connect them with any illegal activity, Kesses writes.

On several accounts in the defence strategy, Kesses lays out reasons why he thinks the charges not only lack evidence, but that they can also be proven wrong.

As for the espionage charges, the volunteers are accused of listening in on communication between authorities without permission. Kesses notes that all such sea communication channels were open, not confidential. All information regarding the flow of refugees was open on social media as well, and accessible to anyone, he adds.

According to Greek law, Kesses writes, smuggling charges only apply in cases where a defendant is involved in a willful action to deceive the authorities. He adds that NGOs working with search and rescue at sea are protected from smuggling charges under Greek law.

– In our case, all refugees were submitted to official control, he says. ►

– Not based on true evidence

Kesses points out that Mardini and Binder were not even on the island in most of the instances in which the alleged crimes are supposed to have taken place.

He notes that there have been cases brought against NGOs before, but that Mardini's case is very much a case like no other.

– It seems to be the first case where an entire organization is prosecuted systematically. The volunteers are blamed for their work.

Kesses continues.

– Although no illegal money was found during the investigations, the ERCI is charged with laundering money gained from smuggling via worldwide donations. That is really terrifying, as donations were treated by the Greek prosecutor as illegal money without any specific reason.

He explains that none of these accusations are not based true evidence.

– I fully expect and hope for an acquittal of the defendants, Kesses says.

Kesses does not want to speculate on what motives the Greek authorities may have for their actions, but says that in general -,across Europe, there is a tendency among governments to treat NGOs with more suspicion.

Ominous development

Spokesperson Pål Nesse at the Norwegian Refugee Council (NRC) says that he is worried

about a criminalization of humanitarian work.

He explains that he does not know enough about Mardini's case to judge whether she or her colleagues broke any laws. However, as a general principle, the NRC values the work of people who try to save the lives of others.

– In my opinion, people ought to think twice before they prosecute individuals whose sole intent is to help others in need, and not to commit any criminal activities.

He suggests that even if there are cases where not all formalities were followed as they should have been, one should not penalize people as long as their intent was on saving others in peril.

– In certain areas, such as Lesvos, the authorities have been unable to handle the migration flows themselves, and have been reliant on the work of NGOs, he says.

Pointing out recent cases in Italy where NGOs have faced or been threatened with legal proceedings, Nesse fears that a systematic prosecution of NGOs involved in humanitarian work could eventually harm their ability to do their job, and scare people away from participating in such work.

Once a humanitarian, always a humanitarian

Even though the prosecution of NGOs may make humanitarian work more difficult, such cases do not appear to scare neither Mardini nor Drost. Although Mardini does admit that

the latest developments may have scared some volunteers into wondering whether it is safe to do humanitarian work or not.

– It is scarier for most of the volunteers, because this case was not about me or Seán. It was about us, the humanitarians. And I think every volunteer is scared right now, wondering if they will be next.

Both Mardini and Drost are sure about one thing – they will keep on helping others. Drost is waiting to board a plane to Lesvos as we speak on the phone.

– My thoughts of being a volunteer on Lesvos has not changed. We as humanitarians are not doing anything illegal, we are assisting people in need, we are helping in times of injustice and advocating for humanity. If that is illegal, then we should all be arrested. We are not afraid, says Drost.

Asked if she would ever consider going back to Lesvos or to other places to help refugees, Mardini's answer is clear.

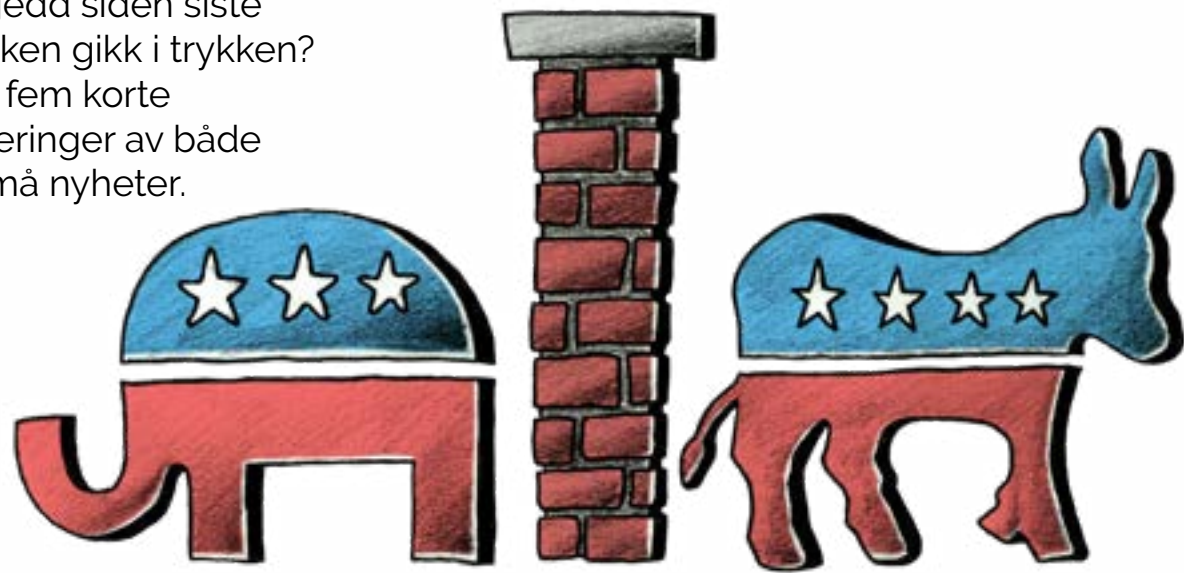
– Of course. I'll continue to be a volunteer and a public speaking activist. **UD**

When Under Dusken tried to contact Greek authorities, we were referred to the abovementioned press release from the police.

Nyhetsbildet siden sist

TEKST: Marte Sæther Ottesen | ILLUSTRASJON: Trond Johan Stavås

Hva har skjedd siden siste Under Dusken gikk i trykken? Her har du fem korte oppsummeringer av både store og små nyheter.

Instituttstyre ber om tillitserklæring fra NTNU-rektoren i Eikrem-saken

I høst stormet det rundt Øyvind Eikrem etter et intervju med det høyretradikale nettstedet Resett i forbindelse med dobbeltdrapet i Trondheim. Førsteamanuensis Eikrem ved Institutt for sosialt arbeid ved NTNU ble etter intervjuet kritisert av instituttleder og nestleder for uttalelsene, som videre førte til en diskusjon rundt akademisk ytringsfrihet ved NTNU. Styreleder Siri Forsmo mener nå, nesten fire måneder senere, at saken ikke ble framstilt riktig i media og ønsker at rektor ved NTNU skal vise tydeligere støtte til instituttets håndtering av saken.

HumSam kan havne i NTNUs hovedbygning

Fire alternativer har blitt presentert i sammenheng med planleggingen av et samlet campus, og et av fire alternativer kan plassere NTNUs forskningsgruppe for pedagogikk, humaniora og samfunnsfag i Gløshaugens hovedbygning. Flere er redd det kan påvirke

eksisterende samarbeid om instituttene flyttes uten å få areal tilsvarende det de forlater på Dragvoll.

Nye tall fra SSB viser at utdanningsgapet mellom kvinner og menn øker

De siste ti årene har gapet mellom antall kvinner og antall menn med høyere utdanning stadig økt. I 2017 hadde 29,5 prosent av menn høyere utdanning, mot 37,2 prosent av kvinner på landsbasis. Forsknings- og høyere utdanningsminister Iselin Nybø forteller at regjeringen vil fortsette å jobbe med å få menn inn i helseyrker og kvinner inn i teknologi.

Donald Trump og stengningen av USAs statsapparat

Den amerikanske presidenten går hardt til verks for å sikre finansiering for muren langs USAs sørlige grense, som nå har en prislapp på 5,7 milliarder dollar. Konflikten mellom demokratene og republikanerne har ført til en

avstengning av det amerikanske statsapparatet som har vart siden 22. desember, og har nå blitt den lengste noensinne.

Vedtatt at NTNU skal delta i kartlegging av seksuell trakassering

Tirsdag den 8. januar ble det vedtatt at NTNU skal delta i den nasjonale kartleggingen av seksuell trakassering i akademien, initiert av Universitetet i Agder. Tidligere har slike kartlegginger blitt stemt ned ettersom undersøkelsene ville være ressurskrevende og ta oppmerksomhet fra andre viktige kanaler, som forebygging, holdninger, og varslingssystemer. Til nå har 20 universiteter og høyskoler gått sammen for å fullføre kartleggingen likevel.

Vil du slippe å vente helt til neste Under Dusken for flere nyheter? Ta en tur til dusken.no!

Sarah Mardini (left) and Claudia Drost (right) as they were reunited in Berlin after Mardini's release"

Akademika har pensumpakkene

5 pkn

79,-

Ord. kr 99,-

79,-

Ord. kr 99,-

Pr. stk.

79,-

Ord. kr 99,-

Pr. stk.

19,-

Ord. kr 29,-

Pr. stk.

Vi har mange flere tilbud i butikk. Velkommen innom, vi er på ditt studiested.

MANGLER DU FORTSATT NOEN PENSUMBØKER?

Ca. 70% av bøkene som selges brukt på iBok.no er merket «som ny» eller «ubrukt»

iBok.no

Norges største markedsplass for kjøp og salg av brukte pensumbøker

Satire ikke tilgjengelig i ditt område

Hva gjør vi når autoritære regimer gis anledning til å sensurere innhold på nett?

ILLUSTRASJON: Benjamin Drews

KOMMENTAR

SIGRID SOLHEIM

Debattredaktør

Det er få ting som gjør meg mer irritert enn ordene «not available in your region». Selv med visakortet i hånda, klar til å kaste stipend-pengene mine etter diverse tv-stasjoner, film-skapere og artister, virker det nesten som om enkelte rett og slett ikke vil ha meg som kunde. Årsaken bak er i de aller fleste tilfeller lisensavtaler, håp om at du og jeg skal kjøpe dyre abonnementer, eller fåfengte forsøk på å holde dvd-salget i live.

Verre blir det når regionsperrene dukker opp fordi noen sitter med et ønske om å hindre en befolkning i å få med seg innholdet. Nylig var det Netflix som bøyd seg for kravene, da de etter press fra saudiarabiske myndigheter fjernet tilgangen til en episode av serien *Patriot Act with Hasan Minhaj* for seerne

i landet. I den aktuelle episoden, kom den amerikanske komikeren med krass kritikk av Saudi-Arabias kronprins Mohammed bin Salman, og landets stadig lengre liste over menneskerettighetsbrudd.

Blant sakene Minhaj tok opp var drapet på journalisten Jamal Khashoggi. Muhammed bin Salman, som hadde levd på en bølge av god publisitet som reformator etter å blant annet ha fjernet lovene som forbød saudiarabiske kvinner å kjøre bil, fikk en kraftig bulk i omdømmet etter at mordet på Khashoggi ble kjent.

Omtalen av Khashoggi-saken er ikke det eneste saudiarabiske Netflix-kunder ikke får se. En sak som har fått skremmende lite oppmerksomhet i media de siste årene er krigen i Jemen, hvor Saudi-Arabia er blant de involverte. Konflikten, som FN omtaler som «verdens største humanitære katastrofe», har pågått siden 2015. Likevel var det først i

høst at den norske regjeringen klarte å hoste opp et vedtak om å ikke fornye lisensene for våpensalg til Saudi-Arabia. Søvnløse autoritære ledere trenger for øvrig ikke å bekymre seg altfor mye, ettersom vedtaket bare påvirker nye våpeneksportlisenser. Norsk «forsvarsmateriell» kommer derfor til å finne veien til Saudi-Arabia en stund til.

Selv er jeg lite lysten på å støtte et land hvor voksne kvinner ikke får reise uten tillatelse fra en mannlig verge, med strenge straffer for blasfemi og dårlig rulleblad for ytringsfrihet. Vi kan for så vidt alltid hytte med nevene og be våre folkevalgte om å innføre sanksjoner og bedrive politisk fiksfakseri i håp om at det skal gjøre noen forskjell. Men storkapitalen er vanskeligere å påvirke. Netflix er ikke avhengig av gjenvalg, og det er tvisomt at strømmegiganten tar seg nær av et par svarte skjermer i Trondheim, så lenge de beholder tilgangen til de over 30 millioner potensielle kundene i det saudiarabiske markedet.

Guttastemning på pensum

I *Det tenkende mennesket*, fellespensum for ex.phil. ved NTNU, er kun 11 av 495 sider viet til kvinnelige tenkere.

TEKST: Vilde Aurora Halle Tvedten | ILLUSTRASJON: Astrid Bohler | FOTO: 1. NTNU, 2. NTNU, 3. UIO, 4. Jonas Halse Rygh

Førsteamanuensis Brit Strandhagen ved Institutt for filosofi og religionsvitenskap kan fortelle at grunnen til at kvinner ikke preger pensumlitteraturen, er at det knapt har eksistert kvinner som har jobbet profesjonelt med filosofi før i nyere tid. De få kvinnelige tenkerne vi møter på fellespensum er derfor nyere tids filosofer som Simone de Beauvoir, Luce Irigaray og Sandra Harding.

– Fordi ex.phil. fokuserer på grunnleggende trekk ved filosofien og innflytelsesrike tenkere, er det ikke så mange kvinner å skrive om, forteller Strandhagen.

I følge førsteamanuensisen finnes imidlertid de som forsøker å lete etter eldre kvinnelige filosofer. Gjennom det såkalte Recovery project, en samling publikasjoner om kvinner i filosofihistorien, forsøker man å gjenoppdage de glemte tenkerne.

Vanskeligere forskning

Blant dem som har studert kvinnelige filosofer, især de feministiske, er Tove Pettersen, som er professor i filosofi ved UiO og president av International Simone de Beauvoir Society. Hun skriver i boka *Filosofiens annet kjønn* at utforskningen av kvinnelige filosofer ikke har en like lang forsknings-tradisjon å bygge på som de kanoniserte mannlige filosofene. Dette gjør at det er vanskeligere å få tilgang til tekster skrevet av kvinner, og at det dermed kreves mer for å studere dem.

Når kvinnelige filosofer derimot får plass i historien, blir de ofte presentert med utgangspunkt i relasjonene til andre, eller

forstås i lys av sin biografi. Simone de Beauvoir blir for eksempel ofte introdusert som Jean-Paul Sartres partner. På denne måten dreies fokus også vekk fra deres filosofiske tenkning.

De glemte filosofene

Selv om de kvinnelige filosofene har vært utelukket fra kanon, finnes de som har hatt innflytelse.

Hypatia av Alexandria (ca. 370 - 415) var en fremtredende tenker i den nyplatonske skolen og vestens første kjente kvinnelige matematiker og astronom. Hun nevnes kort i *Det tenkende mennesket*, hvor det står at hun ble myrdet av kristne munkere på trappene til biblioteket i Alexandria da Romerriket revnet og religion tok plassen til filosofi.

– Hypatia er et eksempel på en lærd kvinne. Vi har ikke så mange sikre kilder, men vi vet at hun ledet en filosofiskole i Alexandria og at

hun var en viktig person, sier Strandhagen.

Harriet Taylor Mill (1807 - 1858) var John Stuart Mills kone, og i tillegg til å skrive egen litteratur skal hun angivelig ha påvirket mannens verker enormt.

– Det stemmer at John Stuart Mill har tilskrevet henne stor betydning for utviklingen av sin egen filosofi, forteller førsteamanuensis Kjartan Koch Mikalsen, ved Institutt for filosofi og religionsvitenskap.

Likevel er det, ifølge Mikalsen, noe omdiskutert i faglitteraturen nøyaktig hvor stor innflytelsen hennes faktisk var. Brit Strandhagen kan fortelle at grunnen til at Harriet Taylor Mill ikke legges særlig vekt på kan være at hun ikke står som forfatter.

– Problemet er at vi ikke har noen sikre kilder på det, sier hun.

Det kan derfor virke som at kvinnens problem i filosofihistorien er at hun ikke skrives ned. Likevel finnes det kvinnelige tenkere som har vært svært betydningsfulle og fortsatt ikke finner veien til pensum. Hannah Arendt (1906 - 1975) er en av dem. Hennes tekster omhandler temaer som totalitarisme, revolusjon og frihet.

– Hannah Arendt er en av de sentrale filosofene fra forrige århundre. Med tanke på ex.phil., så kan hun være relevant på flere måter. For eksempel som en aktualisering av tanker hos Aristoteles eller som en kontrast til Habermas' offentlighetsteori, forteller Mikalsen. ►

Kvinnelige filosofer det er verdt å ta en titt på

1. Mary Wollstonecraft
2. Edith Stein
3. Seyla Benhabib
4. Catharine Trotter Cockburn
5. Elizabeth Anscombe

Noen utvalgte tekster

1. *A History of Women Philosophers* av Mary Ellen Waithes
2. *An Unconventional History of Western Philosophy* av Karen J. Warren
3. *The Neglected Canon* av Therese Boos Dykeman

Omorganisering av ex.phil.

Student i statsvitenskap, Jakob Scherm Eikner, tok ex.phil. i høst, og stilte seg undrende til mangelen på kvinner i pensumlitteraturen. Blant medstudentene forteller Eikner at det var konsensus om at «sånn er det bare» rundt spørsmålet om kvinnerepresentasjonen.

– Jeg kunne tenke meg å få forklart hvorfor kvinnene ikke er der, sier han.

De ansvarlige for ex.phil. er i disse dager i gang med å lage en ny ex.phil.-ordning som starter neste høst. Ifølge Strandhagen vil det bli flere varianter enn tidligere, og disse skal være litt mindre historiefokusert. Vitenskapshistoriske linjer vil fortsatt være sentralt, men faget vil bli noe annerledes organisert.

Ved fornyelse av pensum og organisering av faget, kunne det tenkes at man kunne tilføye noen flere kvinnelige filosofer til faget.

– Personlig synes jeg det ville være interessant om feministisk teori kunne fått mer plass. Samtidig er det også et spørsmål om å prioritere opp mot andre viktige temaer og problemstillinger vi ønsker å ha

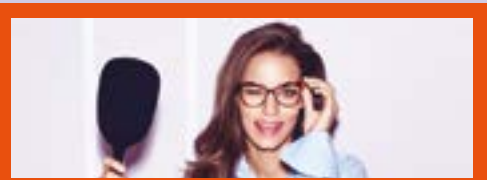
med, forteller Mikalsen.

Men om pensum ikke endrer seg til de kvinnelige filosofenes fordel, finnes det andre metoder. Tove Pettersen mener at det er fullt mulig med en feministisk nylesning av filosofihistorien. Moralfilosofen Rosalind Hursthouse bruker for eksempel Aristoteles' dydsteori til å utforme et etisk perspektiv på abort.

Nylesning av de klassiske filosofiske tekstene kan også påvirke den etablerte tolkningen av filosofene. Det er heller ikke slik at all filosofihistorie er misogynistisk – Platon og John Stuart Mill var for eksempel forkjempere for likestilling.

Strandhagen forteller at det samtidig er viktig å se at kvinner nå jobber med filosofi og at de har mulighet til det.

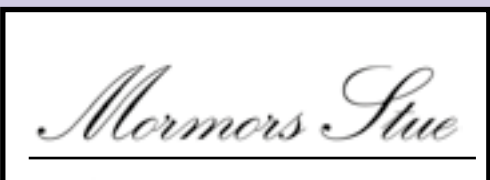
– En ting er hva vi kan finne i historien, men enda viktigere er hva vi gjør nå. Kanskje idealet kan være at kvinner i filosofien blir et ikke-tema på den måten at det blir like selvsagt at kvinner jobber med filosofi som at menn gjør det. **UD**

Nye briller og kontaktlinser.
Vi har studentrabatt!
interoptik
Sjøhaug & Sande
Ths. Angells gt. 22, Trondheim. Tlf. 73 99 04 00

PIZZABAKEREN™
Studenttilbud: **Stor pizza 159,- kr**
Gjelder kun ved fremvisning av gyldig studentbevis.
www.pizzabakeren.no

Mormors Stue
Studentpriser på mat og drikke
www.mormor.no

Torsk med chorizo og ertepuré

TEKST OG FOTO: **Jesper Meisler**

I vinterkulden er det viktig med god kost. Selv om det anbefales at man spiser fisk hele to til tre ganger i uken er dette noe de færreste klarer. Likevel man med noen enkle grep gjøre fiskemiddagen til en fest. Spis deg god og mett på denne enkle og solide torskemiddagen for en billig penge. Bon appétit!

To porsjoner

Du trenger:
2 torskefileter eller annen type hvit fisk
Ca. 3 dl frosne erters
En liten bit chorizo (kan erstattes med bacon)
En klatt smør
Olje
3-4 poteter
Krydder etter eget ønske
Sitronsaft
Salt og pepper

Slik gjør du:

1. Del potetene i biter og legg i en ildfast form. Ha over olje, salt, pepper og krydder du selv ønsker. Sett potetene inn i ovnen på 200 grader og stek til de har fått en sprø overflate og er møre. Steketiden vil avhenge av størrelsen på potetbitene, men 20-30 minutter vil vanligvis være tilstrekkelig.
2. Fjern skinnet på chorizoen og del i små biter. Hell litt olivenolje i pannen og stek på medium varme til bitene blir sprø. Skru deretter ned til lav varme og hold det varmt til servering.
3. Kok opp vann i en kjele og tilsett de frosne ertene. Vent til vannet koker igjen og hell det så av. Ertene trenger kun 1-2 minutter i det varme vannet. Tilsett salt, pepper, sitronsaft og en klatt smør og mos sammen med ertene med en stavmikser til du har en glatt og fin puré. Om du

ønsker en grovere konsistens kan du heller mose med en gaffel.

4. Tørk godt av fiskefiletene og krydre med salt og pepper. Varm en panne på medium til høy varme og ha i olje, smør eller margarin. Legg filetene i med skinnsiden ned og stek i et par minutter. Snu fisken og skru ned varmen litt. Om du bruker smør eller margarin kan du øse litt over fisken med en skje etter den er blitt snudd. Hvor lenge fisken trenger å stekes er avhengig av tykkelsen på filetene, men du vil se på sidene at fargen gradvis blir hvitere. Fisken er ferdigstekt når du ser at den flaker seg fint idet du presser den lett på toppen.
5. Legg ertepuré og poteter på et fat, før du legger på fiskestykkene. Ha den sprøstekte chorizoen og den tilhørende oljen over fisken og server.

Stolthet og fordommer

Det er liten tvil om at stereotypiene og fordommene florerer både blant studentene i Trondheim og i det utvidete NTNU. Hva er mekanismene bak disse fordommene, og når blir de et problem?

TEKST: Øystein Soknes Christie | FOTO: Kjartan Nyberg Håland

En fordom kan ifølge førsteamanuensis Arve Hjelseth ved Institutt for sosiologi og statsvitenskap defineres som en oppfatning av en gruppe basert på stereotypier. Dette gjør at man bedømmer dem med utgangspunkt i bestemte forestillinger. Han er klar på at fordommer er en høyst naturlig ting, nettopp fordi det tar lang tid å bli ordentlig kjent med folk.

– Veldig mange møter vi bare i forbifarten, og da gjør vi det som i sosiologien heter å typifisere. Dette er som å anta at noen har bestemte egenskaper, i denne sammenhengen basert på type studie og studiested. Hvis man derimot blir kjent med vedkommende vil man se nyanser og oppdage at ting kan arte seg helt annerledes enn forventet, forklarer han.

Individuell interaksjon

Stipendiat Jonathan Kim ved Institutt for psykologi mener at fordommene forsvinner fort når vi blir kjent med vedkommende, og han peker ut individuell interaksjon som den raskeste måten å bekjempe fordommer på.

– Ved å bli kjent med folk fra andre grupper vil man se at det er mange unntak fra de etablerte reglene. Da trenger man ikke lenger disse snarveiene som sier at hvis en person tilhører en bestemt gruppe, har personen disse egenskapene, sier Kim.

I tillegg påpeker han at det ofte viser seg å være flere likheter mellom inn-gruppene og ut-gruppene enn vi liker å innrømme.

– Alle ulikheter sammenlignet med andre grupper blir forstørret, og alle likheter ignoreres. Det er motsatt innad i våre egne grupper, der ulikheter ignoreres og likheter forstørres, sier Kim.

Hjelseth understreker også at individuelle bekjentskaper er en god måte å bekjempe fordommer på. Fordommer er kun klisjebasert, mener han, og hvis man ser nærmere etter vil man alltid finne stor variasjonsbredde.

Dragvoll vs Gløshaugen

Av fordommer på NTNU er det forholdet mellom Dragvoll og Gløshaugen som er og har vært dominerende, mener Hjelseth. Det er disse historiske røttene som sitter dypest.

Hovedbygget på Gløshaugen ble bygget allerede i 1910, og er på mange måter er den Galtvort-liknende bygningen selve bildet på NTNU. Dragvoll sto ferdig først i 1978, og gjennom 41 år har det satt seg sterke fordommer mellom de to campusene. Med et kjapt Youtube-søk finner man en rekke musikkvideoer der folk fra de to campusene gjør narr av hverandre, og en behøver ikke lete lenge på Jodel for å finne en diss mot en av de to.

– Når det gjelder Gløshaugen og Dragvoll er det store kulturforskjeller mellom både ansatte og studenter som gjør at det alltid vil være en viss spenning mellom dem – men ikke uten humor og en passe dose fordommer, sier han.

Hjelseth forteller om en student på Gløshaugen som for noen år siden alltid gikk av på Gløshaugen Nord på femmerbussen om morgenen, selv når hun skulle til et bygg nærmere Gløshaugen Syd. Hvis hun ble sittende ville de andre som gikk av tro at hun skulle helt til Dragvoll, og det ville hun ikke ha på seg.

– Det er dette som er fordommer. For folk der nede er det «shabby» og ukult å gå på Dragvoll, mens vi på Dragvoll har våre egne tanker om det

STORT SETT HARMLØSE: Arve Hjelseth tror at de fordommene man sitter med i sitt stille sinn sjelden utgjør problemer.

KATEGORISK TENKING: Jonathan Kim mener vi mangler hjernekapasiteten til å ha et nøyaktig bilde av alt og alle, og at vi derfor tyr til kategorier ►

å studere på Gløshaugen, sier Hjelseth.

Han legger ikke skjul på at han selv er påvirket av fordommene, og mener personlig at naturvitenskapen har et klarere skille mellom skole og fritid enn det samfunnsfagene har. Derfor kan studentene fra Dragvoll i større grad gjøre ting som å diskutere faglige spørsmål også på studentfest.

– Jeg tror at Dragvoll-studentene har hatt lettere for å se at livet er mer enn bare skole. Men dette er selvfølgelig sett med Dragvoll-briller, det er ikke til å unngå, understreker Hjelseth.

Beslektet med rasisme

Hjelseth mener at fordommene mellom campusene i Trondheim spiller på forestillinger om hva som kjennetegner folk med ulike faginteresser.

– Det blir med en kulturell pakke på lasset avhengig av disse interessene. En som studerer på Dragvoll tillegges egenskaper som i gjennomsnitt er vanligere på Dragvoll enn for eksempel på Gløshaugen, forklarer han.

De «typiske» egenskapene kan være mange, tror Hjelseth. For eksempel antar mange at Dragvoll-studenten skal være annerledes kledd, frikete i stilen, og politisk venstreorientert.

– Dragvoll-studentene ser på de fra Gløshaugen som nerdete og flinkere faglig enn sosialt, mens det gjerne er omvendt når det er Gløshaugen-studentene som skal beskrive de på Dragvoll, sier han.

Denne måten å tenke på kan i noen tilfeller kobles til rasisme, tror Hjelseth, selv om fordommene stort sett er harmløse.

– Fordommer handler om å ikke se individer, men heller representanter for en gruppe som man forbinder med bestemte egenskaper. Det har potensielt skadelige konsekvenser, men er ikke farlig i de fleste tilfeller, sier han.

Tvert imot tror han at fordommene og stereotypiene kan være et godt grunnlag for humor.

– Fordommer er noe vi ikke kommer unna fordi alle har behov for å styrke sitt eget fellesskap gjennom å vise overfor hverandre hvor forskjellige vi er fra de andre. Men det er som oftest mye humor i bildet, og med artige samtaler over lunsjbordet eller på pub, sier Hjelseth.

Hjelseth tror at det til en viss grad er sannhet som ligger i bunnen i fordommene. En sentral faktor her er opptakskrav på campusene – det er for eksempel vanskeligere å komme inn på mange studier på Gløshaugen, mens mange av Dragvoll-studiene tradisjonelt sett har vært åpne.

– Da jeg begynte å undervise her var det ganske mange som begynte å studere sosiologi fordi de ikke hadde kommet inn på for eksempel sykepleierstudiet. De tok sosiologi i mellomtiden, og prøvde igjen året etter, sier han.

Et potensielt hinder for samhandling

Kim tror heller ikke at fordommene mellom studentene i Trondheim utgjør noe stort problem slik de utarter seg i dag, men i likhet med Hjelseth utelukker han ikke at det kan være problematisk i noen tilfeller.

– Problemene oppstår hvis man for eksempel tenker at Dragvoll-studiene er bortkastet tid og rent feilaktige, kun fordi de fokuserer mindre på konvensjonell «hard» vitenskap, sier Kim.

Hvorvidt fordommene blant studentene i Trondheim er skadelige avhenger naturligvis av alvorlighetsgraden, og Kim trekker grensen hvis fordommene gjør at man ikke vil samhandle med folk fra andre fagfelt.

– Jeg har møtt folk fra noen disipliner på Gløshaugen som så ned på andre forskningsfelt. Det var knapt vits å snakke til dem hvis du ikke var en av dem, forteller Kim.

Geografisk avstand – en faktor?

Kim tror at den geografiske avstanden mellom campusene er en viktig faktor i spørsmålet om fordommer. Videre mener han at den planlagte samlokaliseringen av Dragvoll og Gløshaugen kanskje kan hjelpe på forholdet.

– Det er lettere å mislike et isolert campus fordi man aldri trenger å forholde seg til den. Avstand kan også bidra til den selvforsterkende effekten av fordommer, sier Kim.

Hjelseth forteller at det er mange i ledelsen på NTNU som er veldig opptatt av å samle kulturene på tvers av campusene. Selv er han mer skeptisk.

– Det er, om ikke umulig, veldig vanskelig. Jeg er ikke sikker på om det er ønskelig heller. Naturvitenskap, samfunnsfag og andre fagfelt representerer ulike fagkulturer, de jobber på ulike måter, med ulike modeller og teorier. At dette gjør at man ser på hverandre med ironisk skepsis ser jeg ikke på som et stort problem, avslutter Hjelseth. **UD**

VIL ØKE TILBUDET: Vilde Dalen Aas er leder av NTNUI Paraidrett. Hun ønsker at flere involverer seg i paraidretten, enten ved å bruke utstyret eller stille som frivillig.

Paraidrett og aktivitetsutstyr til alle

NTNUI Paraidrett har i samarbeid med NTNUI Bumerang utarbeidet et tilbud for gratis utlån av paraidrettutstyr.

TEKST: Magnus Johannessen | FOTO: Lea Roppen Kielland

NTNUI har i over 20 år bidratt til å skape en sosial arena for inkludering og fellesskap blant Trondheims studenter. Leder Vilde Dalen Aas for NTNUI Paraidrett forklarer derimot at dette er en prestasjon som NTNUI ennå ikke har klart å oppnå.

Dette inkluderer et fullverdig idrettstilbud for funksjonshemmede studenter i Trondheim. NTNUI lanserte derfor høsten 2017 sin egen gruppe for studenter med funksjonsnedsettelse med visjonen om å gi dem et idrettstilbud.

– Vi snakket litt innad i NTNUIs Hovedstyre om at vi skal tilby idrett for alle, men vi fant ut at det gjør vi ikke. Da det kom fram at vi ikke når ut til absolutt hele studentmassen var det bare å sette i gang, og fikk vi støtte fra alle kanter. Spesielt Norges Studentidrettsforbund var med fra start, forteller Dalen Aas.

Ønsker et likt idrettstilbud for alle

Selv om personer med funksjonsnedsettelse utgjør en liten gruppe blant studentene i byen,

PARADRETT

- Idrett for personer med funksjonsnedsettelse.
- Har tilpasset utstyr og regler for å gjøre idretten morsom og tilgjengelig for alle.
- Flere paraidretter har en tilsvarende idrett for funksjonsfriske.
- Det finnes også paraidretter uten tilsvarende idrett for funksjonsfriske.

Kilde: NTNUI

mener NTNUI det er viktig å bruke tid og ressurser for å tilrettelegge for at de også kan delta i studentidretten på lik linje med andre.

– NTNUI Paraidrett er ikke en gruppe eller et lag på lik linje med de andre gruppene i NTNUI. Paraidrettmiljøet er fantastisk godt, men såpass «lite» at målet vårt ikke er å skape

konkurrerende tilbud – heller støtte opp de allerede eksisterende tilbudene i Trondheim, forklarer Dalen Aas.

Trondheim har eksempelvis allerede et eget rullestolrugbylag. Dalen Aas sier at istedenfor å starte opp et nytt rullestolrugbylag, blir de som ønsker å delta heller henvist til Trondheim Rullestolrugby.

Tilbyr gratis utlån av paraidrettutstyr

Tidligere i høst startet NTNUI Paraidrett et samarbeid med NTNUI Bumerang slik at tilbudet ble utvidet i form av en ordning for gratis utlån av paraidrettutstyr. Fram til i dag har tilbudet innen paraidrett i NTNUI hovedsakelig bestått av en idrett kalt goalball i regi av NTNUI Basket.

Informasjons- og fagkonsulent Per-Eirik Johannessen for paraidrett i Norsk Idrettsforbund gleder seg over utlånsordningen og håper at det vil bidra til at flere personer med en funksjonsnedsettelse vil prøve ut en eller flere aktiviteter.

– Norsk idrett har generelt satt et stort søkelys på å øke para-rekrutteringen, og det gleder oss at NTNUI som Norges største idrettslag virkelig har tatt tak i dette også, forteller Johannessen.

NTNUI Paraidrett har jobbet lenge med prosjektet hvor de retter seg mer mot utlån av utstyr til enkeltindivider, med den hensikten at personer med funksjonsnedsettelse skal kunne delta i aktiviteter sammen med funksjonsfriske.

– NTNUI Bumerang har laget et kjempegrunnlag for utlån av utstyr med lokaler på Moholt. De har allerede en utrolig god organisering for drift, så det var bare for oss å bli med. De var engasjerte fra start, så nå låner vi ut paraautstyr sammen, som er tenkt å nå ut til størst mulig brukergruppe uavhengig av funksjonsnedsettelse, utdyper Dalen Aas.

Hun poengterer at man verken er nødt til å være medlem av NTNUI eller student for å benytte seg av utlånsordningen.

– NTNUI Paraidrett skal være et lavterskeltilbud som alle kan benytte seg av. Vi vil at det skal bidra til å øke NTNUI sitt breddetilbud og ønsker at alle grupper skal være en naturlig del av fellesskapet i klubben, forklarer Dalen Aas.

Gjennom NTNUI Bumerang vil utstyr som håndsykkel, tandemsykkel, piggski og friidrettsstoler derfor være tilgjengelig for utlån til dem som ønsker å benytte seg av det. Utlånsordningen skal være med på å fremme studenthelsen og derfor være et tilbud for alle.

Ser fram til Studentlekene

Et praktisk eksempel på en idrett som er unik for paraidretten er goalball. Goalball ble for første gang arrangert i Norge under Studentlekene i Trondheim i 2017, og både Dalen Aas og Johannessen ser fram til enda større suksess for idretten i år.

– Da goalball for første gang var med under Studentlekene i Trondheim ble det en stor suksess, og jeg håper at det blir en like stor suksess i 2019, sier Johannessen.

Goalball er et ballspill for personer med synsnedsettelse hvor deltakerne skal ha på seg lystette briller, dele seg inn i to lag på hver sin banehalvdel, og trille en ball med en bjelle langs banen. Motstanderlaget skal så prøve å stanse ballen med kroppen. Slik kan både funksjonshemmede og funksjonsfriske delta på lik linje med hverandre.

– Det er så artig fordi de færreste har spilt det før, så alle stiller likt. Også er det veldig mye mer lavterskel enn de andre idrettene, samt et fantastisk eksempel på at paraidrett kan tilpasses begge veier, utdyper Dalen Aas.

Johannessen håper også at en fornyet suksess i Studentlekene kan bidra til en økt

vekst for idretten andre steder i Norge.

– Det er i dag ingen goalballmiljøer i Norge, og det ville ha vært supert om Studentlekene kan bli en inspirasjon for å komme i gang med faste treninger i ett eller flere studentidrettslag, forklarer Johannessen.

Har behov for ledsagere

Ideen bak utlånsordningen til NTNUI Paraidrett og Bumerang er at funksjonshemmede og funksjonsfriske kan benytte seg av utstyret sammen. Dalen Aas poengterer derfor at det også er behov for ledsagere som kan være med som deltakere i treningene.

– Det er stor mangel på ledsagere innenfor paraidretten. Om noen der ute ønsker å bidra er dette en gylden mulighet til å bli med. Det er alltid behov for noen som kan være med på tandemsykkelen eller den ene skituren, sier Dalen Aas.

Funksjonsfriske kan involvere seg i paraidretten på flere måter, enten som trenere eller frivillige. Dalen Aas avslutter med en oppfordring om å ta kontakt dersom man er interessert i å involvere seg som frivillig i paraidretten. **UD**

– Livet går opp og ned. Det gjør treningen også

Det er lov å feile på veien mot et sunnere liv med mer trening.

TEKST: Marthe Stoksvik | FOTO: Celine Bergundhaugen

På barne- og ungdomskolen mislikte Ingrid Bårtvedt gymnastikk. Hun var ikke særlig god i noen former for ballsport og følte ikke at hun mestret noe av kroppsøvingen.

– Jeg følte meg dårlig i mye av det vi gjorde i gymmen, sier Bårtvedt.

Negativiteten spredte seg og påvirket senere mer enn bare hennes forhold til kroppsøving på skolen.

– På videregående fikk jeg en mild depresjon og føle meg veldig nedfor.

Det kom til et punkt da hun innså at hun ikke kunne fortsette slik og bestemte seg for å ta et tak for å få det bedre. Bårtvedt startet å jogge. Det hjalp henne å klarne tankene, og hun følte seg mer skjerpet og ble i bedre humør enn tidligere.

Men kroppen som ikke var vant med jogg-ingen strittet imot.

– Jeg fikk beinhinnebetennelse av all jogg-ingen og måtte ta en pause.

Etterlengtet mestringsfølelse

Det viste seg at en beinhinnebetennelse var det som skulle introdusere henne for det som hun elsker så høyt i dag – styrketrening.

– Jeg bestemte meg for å starte med styrketrening og jeg ble hekta. Jeg kjente en mestringsfølelse jeg aldri tidligere har opplevd.

Siden da har styrketrening vært hennes store lidenskap. I dag er Bårtvedt utdannet som personlig trener og har også en bachelor i bevegelsesvitenskap.

– Trening er en veldig stor del av dagen min. For meg er trening en like viktig del av dagen som å spise og sove, forteller Bårtvedt.

For Bårtvedt var det styrketreningen som ble hennes gnist. Hun er sikker på alle kan bli gode i styrketrening, du må bare finne den rette varianten som passer akkurat for deg.

– Du kan ikke få endringer over natta

Hvis du ikke er vant med å trene er det viktigste å huske på at du ikke må starte for hardt.

– Det er avgjørende at du setter deg realistiske mål når du skal starte å trene. Mange har en tendens til å være litt overivrige når de først skal starte å trene og starter altfor hardt, sier Bartvedt.

Dette kan i verste fall ende med at du blir utbrent, pådrar deg belastningsskader eller mister motivasjonen fordi du ikke klarer å gjennomføre det du hadde planlagt.

For en person som ikke er vant med å trene regelmessig anbefaler Bårtvedt å starte med én økt i uka.

– Sett deg enkle mål som du lett kan gjennomføre. Alt du gjør i tillegg kan du regne som pluss, sier Bårtvedt.

Hun forteller at det er ikke mulig å gjøre store livsstilsendringer over natta. Det må skje gradvis og over tid. Hvis du endrer for mye for fort, er det ikke sikkert at du klarer å nå treningsmålene dine.

– Du må smøre deg med tålmodighet.

Trening blir en del av hverdagen

Når du finner noe du liker å gjøre vil det være enklere å gjøre trening til en del av hverdagen.

– Hvis du ikke liker å trene styrke kan du gjøre noe annet. Det handler til syvende og sist om bare å være i aktivitet, så finn en aktivitet du trives med.

Bårtvedt forteller at det er enklere å nå treningsmålene hvis du gjør treningen til en vane, noe som er like naturlig som å pusse tennene før du legger deg.

– Når du skal starte å trene kan du oppleve at det er hardt å komme i gang, men hvis du kommer deg over kneika går det så mye lettere, sier Bårtvedt.

– Det sies at det har 66 dager å danne en ny vane. Hvis du har det i bakhodet at du skal trene regelmessig i 66 dager kan det være et mål i seg selv.

Når motivasjonen sprekker

Det er ikke til å unngå at det kommer dager der det siste du vil gjøre er å forlate sofaen og dra på seg den litt for trange treningstrøya.

– Alle kan ikke klare alt hele tiden. Ikke ta det som et nederlag når du ikke klarer å gjennomføre treningsmålene dine. Livet går opp og ned, og det vil treningen også gjøre.

Selv Bårtvedt, som lever av trening, har dager der hun sliter med å motivere seg til å trene. Og det er helt greit.

– De dagene jeg virkelig ikke har lyst til å trene, men jeg vet at jeg egentlig kan få inn en god økt, bruker jeg å si til meg selv at jeg skal dra til treningssenteret og være der i ti minutter.

Hvis Bårtvedt fortsatt føler for å dra hjem etter ti minutter, er det helt greit. Men sjansen for at hun faktisk drar hjem etter ti minutter, er veldig liten.

– Hvis du faller ut av rutine eller spiser litt mer sjokolade enn du hadde planlagt en dag betyr ikke det at du har ødelagt alt, sier Bårtvedt.

I stedet for å starte på nytt neste uke, en mentalitet mange følger, anbefaler Bårtvedt at du starter på nytt allerede neste dag.

Hvis treningen begynner å bli kjedelig og det ikke lenger motiverer, kan du blant annet forsøke

å variere hvilke øvelser du gjør.

– En kan fort bli lei av å trene det samme for ofte. Jeg har en samling av øvelser, en øvelsesbank kaller jeg det, hvor jeg kan plukke og mikse blandt ulike øvelser. Slik holder jeg treningen spennende.

Det er lov å kose seg

Når du skal legge om kostholdet ditt, gjelder mange av de samme rådene som når du skal starte å trene. Start forsiktig og ikke gjør for store endringer av gangen.

– Det er urealistisk å gå fra bare junk til bare grønt. Gjør små endringer som for eksempel å bytte ut pastaen med fullkornspasta.

Bårtvedt tror ikke på at det finnes noen typer mat en skal nekte seg selv å spise, eller som er bedre enn alt annet.

– Ingen matvarer i seg selv er usunne, det handler bare om hvilken mengde av de ulike matvarene man spiser.

Hun er også opptatt av det skal være lov å kose seg. – Du trenger ikke å kutte ut sjokoladen for å leve en sunn livsstil.

Slik gjør du det

Bårtvedt deler sine beste tips for deg som skal starte å trene.

– Sett deg et langsiktig hovedmål og noen mindre delmål som bygger på dette hovedmålet.

Målene burde gjerne være konkrete. For eksempel at du skal klare et gitt antall repetisjoner i knebøy eller trene to dager i uka.

– Prøv å se for deg hvordan det vil føles å nå målet, da vil det gjerne være mer motiverende å jobbe for det, sier Bårtvedt.

Hun påpeker at det er avgjørende å at du har et indre ønske om å nå målene du har satt deg.

– Det må være noe du virkelig har lyst til å oppnå, å gå halvhjertet inn i det vil være en dårlig start.

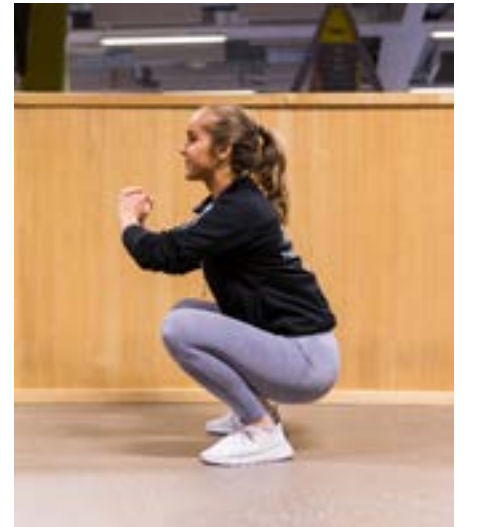
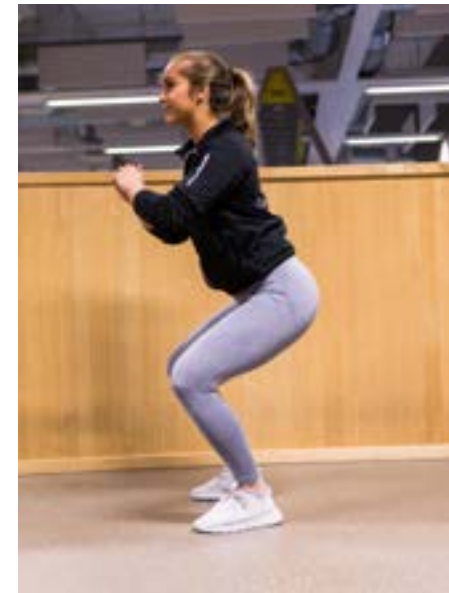
Å avtale trening med en venn kan gjerne gi den lille ekstra pushen da dere kan motivere hverandre. Hvis du ikke har lyst til å tegne et abonnement på treningssenter kan også små endringer i hverdagen utgjøre en vesentlig forskjell.

– Du kan for eksempel begynne å gå til skolen, gå av bussen en stopp for tidlig, gå flere turer i hverdagen eller lignende.

Bårtvedt har valgt ut tre øvelser som hun anbefaler til nybegynnere. Disse øvelsene kan du gjøre hjemme i stua, ute etter en gåtur eller på treningssenter. **UD**

KNEBØY: Stå med føttene i ca. skulderbreddes avstand. Sett deg ned ca. på samme måte som du ville satt deg ned på en stol og press opp igjen til startposisjon og gjenta.

ETTBEINS SETELØFT: Ligg på ryggen. Plasser den ene fotsålen på gulvet og ha armene ut til siden. Stram magen samtidig som du løfter bekkenet opp til du ligger på skulderbladene. Senk tilbake til startposisjon. Gjenta på den andre foten.

LIGGENDE RYGGHEV MED SVØMMETAK: Ligg på magen med hendene plassert ved siden av overkroppen og se ned i gulvet. Løft overkroppen opp fra gulvet og ta et stort svømmetak med armene. Skvis ryggen godt sammen ved slutten av svømmetaket. Senk rolig tilbake til startposisjon og gjenta.

Rødt kort

Ivar Koteng

Man skulle trodd at styrelederen i Rosenborg og Norsk Toppfotball (NTF) hadde litt bedre forståelse for verdier innad norsk fotball. Den uforståelige sparkingen av Kåre Ingebrigtsen og Erik Hoftun til side, så har Koteng og Rosenborg altså forsøkt å kjøpe Haugesund-trener Eirik Horneland ut av kontrakten sin og presentere ham som ny RBK-trener uten å ha kommet til en endelig enighet med Haugesund. Som styreleder i Rosenborg er denne oppførselen forståelig nok. Han har klubbens interesser å ivareta, men som styreleder i NTF forventer vi en mer diplomatisk og ryddig prosess. Det er en tid og sted for alt, Koteng!

Gullball

Petter Northug

Når enden er god, er allting godt. Det er slutten på en æra, men det føles som en hel epoke. Mannen som på egenhånd har båret norsk langrenn på ryggen de siste 13 årene har lagt opp. Med 13 VM-gull og fire OL-medaljer går Northug inn i historien som en av verdenshistoriens beste langrennsløpere. Det har vært en reise med oppturer og nedturer uten like, som vi aldri kommer til å glemme. Enten det var da han totalvraket bilen sin eller da han satte svenske sinner i kok ved å gå sidelengs over målstreken rett foran Marcus Hellner. Karrieren til Northug er fylt med masse minner. Det har vært et eventyr uten like, Petter, og du vil bli dypt savnet.

Johannes Høsflot Klæbo

Når vi nå har mistet Northug er det veldig godt å vite at vi fortsatt har Johannes Høsflot Klæbo. Det er enda bedre å vite at han kommer til å være der i mange år framover. Det er nesten litt synd at *Johannes & morfar* ble publisert i fjor og ikke i år, for nå har den unge skiløperen blitt tidenes yngste vinner i herreklassen i Tour de Ski. For en bragd det ville vært å nevne i sin egen bok.

Ada Hegerberg

Det er jaggu på tide at kvinnefotballen har fått den anerkjennelsen den nå har fått, både nasjonalt og internasjonalt. Ingen framhever dette bedre enn Ada Hegerberg, som ikke bare ble den første kvinnelige Ballon D'or-vinneren, men også stakk av med den norske gullballen under årets Idrettsgalla. Vår gullball er kanskje ikke like prestisjefylt, men vi føler at siden hun likevel har begynt å samle, så har hun gjort seg fortjent til den også.

NTH-RINGEN

Ditt vitnemål i gull

Produsert av
GULLSMED
**KARL-
GÅRD**

Den originale NTH - ringen
for sivilingeniører og sivilarkitekter
finner du hos oss. Rask levering!

Fyrverkeri og forestillinger

TEKST: Greger Vestgote | ILLUSTRASJON: Benedikte Ytterli

Du har kanskje funnet deg selv stående på en høyde, og sett utover en fyrverkerifylt himmelhvelvning, som en del av en selvpålagt eller tvungen deltakelse i den årlige feiringen av det nye årets inntreden. Den gamle kalenderen, nedtusjet av forgangne planer og gjøremål, blir rituelt henvist til søppeldunken. Den nye kalenderen, som tante Gjertrud så snilt skjenket deg til jul, får endelig sin plass i solen. Man ser på den splitter nye kalenderen, og spekulerer forventningsfullt rundt hva de kommende trehundreogsekstifem dagene har å by på. Tjuetten er endelig bak oss: velkommen tjue nitten.

Som ved enhver overgang her i livet, medfører dette visse endringer, ikke sant? Og det er ikke et nytt år før vår gamle venn nyttårsforsettet smyer seg inn i samtaler med en viss forutsigbarhet. Forsiktig, men med den hensikt å overrumple, forsøker den nok en gang å kaste deg ut i nye og uvante aktiviteter. Idealer skal realiseres, og prestasjoner toppes. For det er vel ingenting som skriker ambisjonsmotivator som samkoordinert

oppskytning og prosecco-bedrikkelse en mørk og regnfull vinterkveld gjør? Tanken om at langsiktige ambisjoner skal befestes i det virkelige, trer inn i folks bevissthet og forsøker å prege tiden framover. Er det ikke akkurat dette som ligger innbakt i nyttårsforsettets vesen?

Personlig sto jeg selv på en av disse tidligere nevnte høydene, denne kvelden i desember, og merket meg hvor abstrakt overgangen fra et år til et annet egentlig er, hvis man kun ser på det som kommer konkret til uttrykk. For hva vil det egentlig si at et år går over i et annet, utenom fargesprakende fyrverkeri, samvær, og kalenderendringer? Utenom disse årsritualene, så er det veldig lite som tilsier at overgangen fra desember til januar skiller seg betydelig fra et hvilket som helst annet måned- eller dagsskifte. Man er og forblir den samme i stor grad i denne overgangen.

Hvis vi eksempelvis hadde feiret nyttår i juli i stedet, ville vi dannet oss slike forsetter i

begynnelsen av januar – rettet mot de neste trehundreogsekstifem dagene – slik vi gjør nå? Selvfølgelig ikke! Overgangen mellom desember og januar ville vært like intetsigende som mellom september og oktober, og ville som en motivator og et utgangspunkt for handling vært tilsvarende meningsløs. Utenom noen ekstra turer til diverse treningssentre for de mest ihuga ribbekonsumentene, så ville forventningene til de neste månedene ikke vært særlig annerledes enn for de fleste andre dager i løpet av året.

Om disse forsettene ikke motiveres av annet enn overgangen fra et nytt år til et annet, hva skal i så fall få deg til å oppfylle forsettene krav, når januar går over til februar, og når februar går over til mars? I bunn og grunn er det ingen andre enn deg selv og de omgivelsene du vanligvis forholder deg til resten av året som er bestemmende for akkurat dette. Så hvorfor skal et nytt år gjøre noen forskjell for målsettingen man gjør seg her i livet?

I lukkede grupper på Facebook selges det smuglet tobakk og alkohol for en billig penge.

Politiet mangler ressurser til å stoppe det.

TEKST: Atle Sandvand | FOTO: Torstein Olav Eriksen

Her er en idé: ta på deg penklærne, utstyr deg med et bankkort og spaser inn på Samfundet. Ikke se deg tilbake før du har rukket å bestille 22 halvlitere med Dahls, kun til deg selv. Når du har hamret i deg hver eneste dråpe og er ute av stand til å reflektere over vurderingsevnen din, er det bare å la det stå til. Fram til du våkner dagen derpå og sjekker nettbanken: 1900 kroner fattigere, i pilsens navn. Skulle du oppnådd den samme promillen, si gjennom å drikke en liter smuglet Dwaros Vodka, ville du kommet i mål for knappe 250 kroner dersom du for eksempel skaffet den gjennom Facebook-gruppa *The Pentahouse*. Det finnes flere slike her i Trondheim: Finn.no, bare for kjøp og salg av alkohol og tobakk, inkludert hjemlevering i enkelte tilfeller. Å handle i disse gruppene er effektivt og billig, men også ulovlig og risikabelt for helsa.

Tollens hensikt

I 2002 døde 18 mennesker av smuglersprit, som følge av å forgiftning etter å ha drukket metanol. Metanol er den betydelig mer giftige broren til etanol, som står for den mer tålelige rusen i vanlig pils og sprit. De to skal godt gjøres å skille fra hverandre.

Til tross for skrekkhistorier som med jevne mellomrom setter en støkk i befolkningens forsiktighet smuglersprit, holder virksomheten det gående, godt finansiert av billig sigg og

snus. Mange skylder på de høye alkohol- og tobakksavgiftene staten opprettholder. Argumentet kan forsterkes om man leser av tolletatens statistikk fra 2017. Den viser klart og tydelig at folk, de gir seg faen ikke: Det året gjorde tollerne nærmere 40 000 beslag av alkohol ved grensene.

Den likegyldige sjømannen

Administrator i smuglergruppa *The Pentahouse*, Kim Skydive Normann, som det står i folkeregisteret, har flere gode måneder bak seg. Han legger muntert ut om alt i mellom pengeproblemer og psytrance på Diskoteket. Mannen har jobbet femten år på sjøen, og med utallige fallskjermhopp under beltet, sitter han rolig på en brun pub med «Yol» tatoverert på den kraftige underarmen sin. Sånt skjer når man spiser sopp hos en kompis med eget tatoveringsutstyr.

Trønderen kan fortelle at han tapte 40 tusen på tipping under VM i Russland. Det er denne mannen som unner seg en dyr IPA, før han lar meg forstå at det ikke finnes penger i å sette opp en side som *The Pentahouse*. For hans del, i hvert fall.

– Jeg skjønner egentlig ikke hvorfor jeg gidder. Det tar mye av tiden min, uten at jeg får noe som helst betalt for det, sier han.

En som lever godt av Kims opplegg, er pirattaxi-sjåføren som selger halvliterbrett til festfolket. Tusen kroner for transport, tre hundre

THE PENTAHOUSE

- *The Pentahouse* har omtrent 6000 medlemmer.
- Administratorene utestenger mindre-årige fra gruppa.
- I 2017 gjorde tollvesenet beslag på 322 000 liter alkohol.
- Foruten Vinmonopolet er all salg av alkohol avhengig av kommunal bevilgning.

Kilder: lovdata.no, Tollvesenet

for alkohol. Det er en entreprenør-evne du ikke får kjøpt på BI.

– Sønnen til kusina mi startet *The Pentahouse*. Da var det stort sett bare drittunger i gruppa, uten myndighet eller penger. Så jeg rydda opp. Er det noen kjøpere som ser for unge ut, sender jeg melding til annonsørene og ber dem droppe salget, sier han.

Sjømannen kaster også ut aktører som virker for suspekter. Det er vanskelig å være uenig i at avstanden er lang mellom taxfree-jäger til nedsatt pris, og literdunker med hjemmebrent. Jeg legger ordet hverdagshelt i munnen på 30-åringen. ►

PENGER Å HENTE: Facebook-gruppene får fart på smugler-virksomheten.

ORDEN I LOVLØSHETEN:
Kim Skydive Normann selger ikke alkohol selv, men bruker tid på å opprettholde visse standarder i Facebook-gruppa han administrerer.

– Siden alkoholloven er som den er, så har vi behov for en sånn side. Så om smugling er et stort problem for offentligheten, bør de heller ta alle avgiftene i betraktning.

Skydive Normann underbygger poenget med at gruppen, etter hans mening, er innenfor lovverket fordi den forbyr salg til yngre aldersgrenser.

–Den er godt innafor loven med tanke på aldersgrensene, og samtidig holder kvaliteten på produktene mål.

Advarer om unges alkoholtoleranse

En som ikke kjøper administratorens argumenter, er direktør Halvor Bing Lorentzen for kommunikasjon og samfunnsansvar i Vinmonopolet. Han behøver ikke tenke seg om når jeg ber om argumenter for å holde seg unna smuglergruppene.

– Hovedargumentet er at det er livsfarlig. Historien har gjort det klart og tydelig at smuglervarer som de du nevner kan være dødelige. Altså, hallo! Man må være i stand til å skjønne at det er dumt å kjøpe noe man ikke aner hva er, eller aner hvor kommer fra.

Lorentzen går heller ikke god for Skydive Normanns alderskontroll. Videre advarer han om at unges alkoholtoleranse er betydelig lavere enn voksne. Dermed skal det mindre til at problemer som slåssing, voldtekt og kriminalitet oppstår, mener han.

Politiet henger etter

Politioverbetjent Jahn Erik Mihle er bekymret når han prater om tema. Han forteller at politiet ser på kjøp-og-salg-gruppene med alvorlighet, av flere grunner.

– Vi sitter ikke på mandat til å bryte opp

sosiale grupper helt uten videre. Det er en lang og grundig prosess som man må gjennom, så i bunn og grunn kan vi bare anmode om at praksisen bør opphøre. Vi gjorde det i et tilfelle hvor en mindreårig ble oppdaget av sine foreldre, etter å ha fått tak i store mengder smuglet alkohol.

Dette er også et spørsmål om ressurser. Politiet er en «konservativ organisasjon», som Mihle formulerer det, og teknologisk sett henger de for langt bak.

– Dette er framtida, så en systematisk overgang kommer til å skje. Men det tar tid, sier han.

Katt og mus

Et annet problem er at om den ene gruppa stenges, vil en ny oppstå. Det blir katt og mus, mellom falske Facebook-profiler, og en mindre mediekompetent generasjon. Foreløpig ser det ut til at det er konklusjonen til sjømannen Kim Skydive Normann som gir det mest presise svaret på hva som skjer med disse gruppene:

– Samma faen, så kommer siden til å stå. **UD**

EN KONSERVATIV ORGANISASJON:
Politiet sliter med å ta igjen den teknologiske utviklingen.

LES DETTE!!!!

Hei!

Bare for å i formere, tar det på bokmål så alle skjønner!

Dete er en gruppe for kjøp og salg av varer med aldersgrense 18+, og vi er IKKE interessert i om du har en telefon, ett sokkepar, en bil eller noe som helst som ikke er relatert annet kjøp og salg i den kategorien.

I og med at dette er et økende pproblem vil det ikke bli gitt noen advarsel, du vil bli blokkert fra gruppa om du ikke respekterer dette.

I samme slengen vil jeg også informere om at invitasjoner av mindreårige ogsp vil føre til utestengelse!!!!

- Admins

LES DTTE, FORSTÅ OG RESPEKER!

Friheten til å reise

Fra Norge til Sør-Amerikas dype jungel, rundt om i Europa og nå på vei til India. Det framtidige ekteparet Ann-Sylvia Deocariza Fredly og Georg Michaelis gjør reising til en livsstil.

TEKST: Peter Fagernæs | FOTO: Ann-Sylvia Deocariza Fredly

Tenk om du i dag kunne tatt deg fri og reist hvor enn du skulle ønske på jordkloden, pakket sammen noe passelig for en lang reise og et par dager senere vært på vei. For noen uker siden bestemte Ann-Sylvia Deocariza Fredly og forloveden Georg Michaelis seg for å gjøre akkurat dette, med en Volkswagen LT 1980, fotoutstyr, hunden Lola og endestasjonen India. Men helt fri tok de seg ikke. Jobben deres er å dokumentere reiser gjennom en kameralinse, noe de forbinder mer med realiserte drømmer enn med arbeid.

På reisefot

Ann-Sylvia og Georg har i løpet av de fire siste årene reist rundt omkring i hele verden. Georg har oversikt over geografien og Ann-Sylvia fascineres av detaljene på stedene de besøker. Når det er snakk om en by de har besøkt, kan det være en unik butikk eller et spesielt marked hun husker best. En annen ting hun har lagt merke til er kulturforskjeller mellom Norge og utlandet.

– Jo lenger vekk fra Skandinavia og sørover man kommer, jo mer åpne blir folk. Det kan ha noe å gjøre med været. Det er jo mye hyggeligere å møtes ute når det er varmt, sier Ann-Sylvia.

For tiden er tilholdsstedet deres det mest solfylte stedet i Europa, Datça i Tyrkia, der de klatrer i fjell og fridykker i middelhavet fram til kulden i resten av landet slipper taket. Ann-Sylvia kaller stedet for en liten juvel gjemt bak fjellene. Langs gatene i byen sitter folk og drikker te, snakker med hverandre og hygger seg, mens løshundene streifer rundt på jakt etter etterlatte godsaker. I dette miljøet trives Ann-Sylvia og hunden Lola godt, selv om de lokale gløtter vaksomt med blikket når det rettes mot Lola. Lola ble nemlig adoptert fra et hjem for gatehunder i Barcelona og glir utseendemessig rett inn blant løshundene.

Tid til å leve

Allerede i 2012, året de møttes for første gang på videregående skole i Ålesund, ble de kjærester og begynte på sine eventyr utenlands. De forventet ikke å ha mulighet til å leve en livsstil bestående av reise seks år senere. Nå som de har erfart at det er mulig, er et av prosjektene deres å inspirere flere til å gjøre det samme. Prosjektet heter «TimeToLive» og skal bestå av videoer som viser et minimalistisk liv med nærhet til naturen langs reisen.

– Mange unge nordmenn søker seg direkte inn på studier etter videregående, og går inn for å leve et liv der de får seg jobb, hus, kone og barn. Det viktigste er å ta seg tid til det livet man vil leve, sier Ann-Sylvia.

Ann-Sylvia og Georg lever ut sine drømmer om å reise rundt på jorden sammen. Det beste med å reise er for Ann-Sylvia uten tvil friheten. Med en van kan de kjøre hvor som helst, når som helst, høre på lydbok mens Lola har hodet stikkende ut av vinduet og stoppe hvor enn de føler for. Friheten muliggjør en spontanitet det

ANN-SYLVIA & GEORG

- Alder: 23
- Sivilstatus: Forlovet
- Hjemby: Bodde tidligere i Ålesund, men har kjøpt leilighet i Trondheim.
- Instagram: bloured, georgmichaelis og lolajaylene
- YouTube: The Elys & Co

ikke er åpent for mange andre steder.

For to år siden reiste paret til forskjellige hundehjem på leting etter en gatehund de kunne gi en familie. Da de så en rolig hund i et bur midt blant de andre bjeffende hundene, visste begge umiddelbart hvilken hund de skulle adoptere. Men som på mange andre steder satte utfyllingsskjemaer og forskrifter en stopper for planene. De måtte oppgi spansk ID og bostedsadresse for å kunne ha med seg hunden hjem. Fortvilet ble Georg sittende på trappen utenfor hundehjemmet og tenke.

Utenfor hundehjemmet lå det en inngjerdet bakgård hundene slapp ut for å luftes i. Ut for å luften seg kom en god bekjent av Georg, hunden de hadde tenkt å adoptere. Da han fikk øyekontakt med henne visste han sitt neste trekk.

De spanske hadde siesta, så ingen kom til å merke om hunden forsvant med det første. Lynraskt hoppet han inn i bakgården, løftet hunden over gjerdet på skulderen og løp med hunden i tre timer tilbake til vanen. Siden da har Lola vært med på de fleste av parets reiser.

Nye opplevelser

Når paret kommer til en storby parkerer de vanen i distriktene utenfor byen og setter seg på kollektivtransport inn til sentrum. Derfra starter oppdagelsesferden. I sentrum rusler de rundt uten kart og destinasjon for å se og ta inn byens uttrykk. Når de har gått seg fullstendig bort begynner ekspedisjonen tilbake til vanen. Dit finner de fram ved å spørre lokale og stole på Georgs retningssans, og i verste fall med hjelp fra Google maps. Utflyktene til storbyene går som regel bra, men på lengre reiser hender det de møter utfordringer.

– Venstre hjullager på vanen sprenge rett ved en liten landsby en gang. Vi så ikke på det som et problem, vi syntes det var spennende. Det var noe vi aldri hadde opplevd før, forteller hun.

En av tingene Ann-Sylvia har lært av å være på reisefot er å ikke bekymre seg for mye. Når man er på reise, kan mye av det man møter være nytt og ukjent. Det nye og ukjente kan ved første øyekast være skummelt. Som den første gangen de bestemte seg for å parkere camping-vanen i en shady bakgate for natten. De fikk en god natts søvn og kjørte videre neste dag. Nå synes hun ikke det å sove i mørke bakgater i vanen er kummelt i det hele tatt.

– Jeg har lært mye om det å føle seg utrygg, og at det også kan ha med komfortsonen å gjøre. Når komfortsonen gjennom erfaring utvides blir ting mindre skummelt. For eksempel hvis man havner i en diskusjon med en lokal. Hvis man ikke vil diskutere kan man gå videre og ignorere hendelsen, sier hun.

Varme møter

Ofte kan forestillingen om det verste mulige utfallet av situasjonen være det mest skremmende. Men Ann-Sylvia og Georg har aldri opplevd at ►

den de diskuterer med på gaten overrasker med å trekke fram en kniv. I løpet av deres fire år med reise har de oftere opplevd det motsatte.

Særlig da de reiste rundt med bil i Sør-Amerika. Der kjørte de mange tusen kilometer, i flere dager langs grusveier, opp fjell og inn i jungelen. Midt i jungelen og på tuppen av klipper kunne de komme over bebodde landsbyer uten innlagt strøm og vann, der de lokale inviterte dem på middag og overnatting hjemme hos seg.

– Jeg hadde ikke forventet at folk bor på så rare plasser. De har ikke bil, så skal de gå i tusen kilometer for å komme seg til byen liksom? Og de må jo ha gått dit første gang de bosatte seg der, sier hun.

Kanskje var det den gjensidigenysgjerrigheten som bidro til å åpne dørene i landsbyene. De som bor så langt fra «sivilisasjonen» får nok ikke så ofte besøk, og behandler forbipasserende som gjester. Å se hvor få materielle goder de

lokale hadde, samtidig som de gledet seg stort over å bli besøkt av ukjente, gjorde inntrykk på Ann-Sylvia.

– De bor i hus der veggene er dekket av leire og kjøkkenet er et bål i det ene hjørnet, forteller hun entusiastisk. Og på bålet tilberedte de mat til oss.

Plastikk og miljøvern

I naturen og frihetens idyll finnes det også baksider. Langs deres reiser i Asia har særlig mengden plast på avveie vært oppsiktsvekkende. På mange av stedene de har besøkt har det vært skadelig å drikke vann fra springen. For å slukke tørsten forsvarlig her må man kjøpe drikkevann, og uten en regional panteordning er det vanligste å kaste den tomme plastikkflasken sin på bakken.

Som miljøvernforkjempere frustrerer dette Ann-Sylvia og Georg, som av de lokale blir sett

rart på når de som «rike» nordmenn plukker søppel. For paret virker det som at det å kaste plast i naturen er normen blant de lokale. Plasten finnes overalt, liggende langs siden av fjellstier og flytende i elver.

– Vi har forsøkt å leve plastfritt på reise i Europa. Det eneste vi fikk kjøpt fra butikken var brød og den camembertosten pakket i treboks. Både Georg og jeg er veldig sta, men etter to dager ble vi nødt til å gi opp, sier Ann-Sylvia.

Til tross all reisingen ligger de fineste stedene Ann-Sylvia vet om i hjemfylket Møre og Romsdal. Fjelltoppene og fjordene der er ubeskrivelig vakre, og minner fra oppveksten gjør opplevelsen av hjemstedet unik. Om noen måneder flytter hun og Georg til Trondheim for å satse på film- og fotostudioet deres «The Elys», men før den tid bærer veien vanen avsted i retning India. **UD**

UNDER ÅPEN HIMMEL: Med friheten til å ta dagene etter hvert som de kommer, kan nettene brukes til hva man vil.

Hund som blikkfang

TEKST OG FOTO: Celine Bergundhaugen

Hvem liker vel ikke hunder? Den følgende bildeserien er en skoleoppgave fra Norsk Fotofagskole. Bildene er stilisert som i et motemagasin, hvor menneskets beste venn brukes som rekvisitt for å fange leserens oppmerksomhet. Serien gir et lite innblikk i hvordan det er å være student ved Fotofagskolen.

Noen av modellene i bildeserien er aktive i Studentmediene i Trondheim.

Unge lar dialekta bli igjen ute på bygda

Har dialekt blitt den nye lavkulturen?

TEKST: Jenny Westrum-Rein | ILLUSTRASJON: Renate Sørgård

Norge har alltid malt seg selv som et slags dialektenes Lykkeland. I europeisk sammenheng er det norske dialektmangfoldet ytterst spesielt. I andre europeiske land, Sverige og Danmark inkludert, står standardisert talespråk mye sterkere. Språkforskere fra andre land misunner oss mangfoldet, og mener at det fører til økt toleranse og språklig bevissthet. Blant de unge har allikevel dialekten fått en lavere status, og ungdommen trekker rent språklig mot byenes målformer.

Nederst i det sosiale hierarkiet

– Jeg merker jo at jeg har lagt om litt etter jeg flytta til Trondheim, først og fremst for å bli forstått. Det gjelder spesielt enkeltord, forteller Marthe Helen Farstad. Hun kommer fra Valderøya på Sunnmøre, og studerer statsvitenskap.

– For eksempel kan jeg si at jeg «gjenge en plass». Det er det ikke alltid at folk skjønner, og da sier jeg heller at jeg går et sted. Farstad understreker at hun ikke har lyst til å legge bort dialekta, men at det ofte skjer ubevisst. Mange av vennene hennes hjemmefra gjør det samme. De legger bort de særpregede ordene, og trekker mot ålesundsdialekta, som blir nærmeste bymål, og for mange litt mer forståelig.

– Det er en identitetssak. Jeg er ikke helt meg uten dialekta mi, forklarer hun.

– Jeg prøver å ha et bevisst forhold til det, men det skjer jo uansett.

Mens Farstad og hennes venner søker mot Ålesund, trekker trønder-ungdommen mot Trondheim. På østlandet søker ungdommen dialektmessig mot Oslo. Bygdemålet har møtt sin overmann, og er nederst i det sosiale hierarkiet.

– Jeg har hørt snakk om at det er mer lavstatus å ha dialekt.

Jeg merker jo det at folk ofte påpeker ord jeg sier eller hermer etter meg, men jeg føler meg ikke underlegen av den grunn, sier Farstad.

– Min teori er at folk er mer tolerante her i Trondheim, hvor de fleste har dialekt selv. Jeg tror det er verre i og rundt Oslo.

Umulig å høre forskjell på folk

Førsteamanuensis Ivar Berg i nordisk språkvitenskap frykter ikke dialektsens død med det første. Særpreget står likevel i fare for å forsvinne.

– Det vi ser er at de særpregede tingene forsvinner i en del dialekter, og vi får sterkere samling rundt sentrumsmålene. Det er snart umulig å høre forskjell på en fra Steinkjer og en fra Trondheim, sier Berg.

På Østlandet er dette enda tydeligere. Ungdommen trekker mot Oslo, og en østfolding kunne like gjerne vært oppvokst på Grünerløkka.

Berg forklarer at språk kan deles inn i to greiner. Først og fremst er den mentale kapasiteten vi har til å tilegne oss et språk og til å bruke det. Samtidig så er også språkbruken styrt av sosiale normer. Ofte handler det om et ønske om å oppføre oss som folk vi ser opp til eller omgås med.

– I den tida folk levde i relativt lukka bygdemiljø så kunne

Dialekt er lavkultur!

det utvikle seg ganske lokale normer for språkbruken og. I det disse lokalsamfunnene blir integrert i et større sosialt fellesskap så får det også følger for språkutviklingen.

Samfunnsutviklingen har plassert språkbrukerne i en større kontekst, og i et større sosialt fellesskap. Her deles, utveksles og påvirkes ord, uttrykk og talemåter.

– Vi er sosiale vesen, og i en sosial sammenheng er det naturlig at du tilpasser deg den du snakker med, bekrefter Berg.

Mye av språkutviklingen skjer ubevisst. De fleste har ikke et fokus eller et bevisst forhold til hvordan de snakker og bruker språket. Vi plukker opp det vi hører rundt oss, og gjør et utvalg. Ut fra dette etableres et naturlig talemål. Når du har etablert dette talemålet begynner du kanskje å oppfatte at noen sier ord på en annen måte enn hva du gjør. Da blir også disse talemåtene tatt opp til vurdering. Noen forkastes, og andre aksepteres.

Dialekt for distriktet

Berg forteller at de som har en sterk lokal identitet, som er knyttet til bygda og som tenker å forbli i bygda også er de som holder best på dialekten. Sterk dialekt er altså for de som ønsker å bli boende på heimlassen. Til kontrast er de med venner utenfor bygda og ambisjoner om å flytte ut av bygda mer villige til å kaste dialekta si under bussen.

Dialekt e identitet!

– Disse har også andre språklige forbilder, og for dem er det kanskje ubevisst en måte å orientere seg utover på, sier Berg.

For mange blir dialekta en statusmarkør. Å nærme seg byen, også språklig, er en måte å klatre på i det sosiale hierarkiet.

– Det kan også være motsatt i andre miljø, som for eksempel innenfor folkemusikk-miljøer. Disse er som regel veldig anti-urbane, og da kan dialekta være en slik markør, forteller Berg.

– Jeg har også fått rapporter fra Verdal om at akkurat der er det en sterk bevissthet rundt dialekta og verdalsmålet. Det kan se ut som at det er noe som har blitt et tema der. Dermed holder dialekta seg godt blant ungdommen, fordi de identifiserer seg med bygda.

Å ha særpreget dialekt er altså forbeholdt bygdefolket. Det er vanskelig å legge fra seg stereotypien om den litt treige, dumme trønderen, eller de gjerrige sunnmøringene. Å endre talemålet sitt kan være en måte å bekrefte eller avkrefte disse stereotypiene på. Utviklingen skjer uansett, og det er umulig å definere hva som er riktig og hva som er galt innenfor talemål.

– Språk er alltid i forandring, og det er alltid variasjon i språk. Noen varianter vil vinne over, og noen vil bare forsvinne. Vi snakker jo ikke likt nå som vi gjorde på 1200-tallet heller, forklarer Berg.

Men hvor langt kan språkutviklinga gå før det bare er feil?

– Hva er en feil? Det er et sånt klassisk argument at selv om mange gjør samme feil, så gjør ikke det at det blir riktig. Men det gjelder ikke sosiale normer. Norsk er definert som det naturlige talemålet til folk med norsk som morsmål. Det er faktisk slik at om alle gjør det, så blir en feil rett. UD

LYDIAS LØV

TEKST: Kristina Bye | FOTO: Michael Schult Ulriksen

Etter å ha fullført en bachelor i klesdesign, og jobbet en stund som journalist i Oslo, ville skjebnen at Lydia Gieselmann skulle bli programleder.

– Det er faktisk en ganske morsom historie. Det er iskaldt utenfor, men den profilerte programlederen lyser av varme og iver. Hun forteller om det som var med på å bestemme det som skulle bli to innholdsrike og personlig grensesprengende år. Noen vil kalle det tilfeldigheter, andre vil kalle det skjebnen. – Det var en vinterkveld hvor jeg helt tilfeldig tenkte på Newton, og hvordan det hadde vært å være programleder der, forteller Lydia. Plutselig lå stillingsannonsen der. Fristen for å søke var om to dager.

Ut for å fly

Selv om jobben fristet, var ikke Trondheim like tiltrekkende. – Jeg hadde alltid sett for meg at hvis jeg skulle ut av Oslo, skulle jeg ut av Norge. Hun strekker armene ut, litt som hun skal til å fly, og ler. – Oslo ble bare mindre og mindre, og da føltes det feil å flytte til et enda mindre sted. På spørsmålet om hvem hun er, introduserer Lydia seg som ei som vokste opp i ei lita bygd, og så i ei litt mindre bygd. Det er kanskje der ambivalensen til småbyer kommer fra. – Det var ikke, og er ikke, plass til å stikke seg ut på små steder, forteller hun. Og det er vanskelig å skulle se for seg den sprudlende og humørsprende 25-åringen som noe annet enn framtreddende. – Det er kanskje corny å si det, men jeg har alltid hatt lyst til å våge å skille meg ut. Nå har jeg endelig muligheten.

Utfordret inngrodd NRK-kultur

Som styrmann på det hun refererer til som «Newton-skipet», er det mer enn nok rom for

Gieselmanns energinivå. Det å skulle komme inn og gjøre noe nytt med et veletablert program, som for øvrig har rullet på statskanalen siden 1995, har imidlertid vært alt annet enn lett. – Det er kanskje stygt å si det, men NRK er veldig «inngrodd». Det å nå satse på Youtube som medium har vært ganske revolusjonerende og spennende å være en del av. Selv om hun er programleder og ansiktet utad, står det både kaptein og mannskap bak det hele. Det er noe som har vært en god støtte for Lydia, som understreker at hun ikke kunne ha gjort noe hvis hun ikke hadde hatt redaksjonen i ryggen. Det er tross alt ikke bare bare å drifte det som på mange måter er et nettsamfunn. Publikum skal inkluderes, og kommentarer skal modereres og svares på. – Mye av det vi produserer er basert på tips fra dem som følger kanalen vår. Det er viktig for oss at det vises at vi tar til oss tilbakemeldingene vi får, forteller hun.

Ingen influencer

Som offentlig person er det også naturlig at en får mye oppmerksomhet, men hun skjærer en grimase når jeg refererer til henne som en influencer. For det å plassere seg selv i en kategori de fleste forbinder med rosablogging og instagram-reklamer er naturlig nok noe å være forsiktig med. *Du er vel en av dem som faktisk kan kalle deg en influencer. Du bidrar jo til å inspirere og motivere den målgruppen som kanskje er den vanskeligste å nå fram til?* – Ja, jo..., medgir hun. – Men jeg kommer ikke til å skrive influencer i bioen min! Hun får ofte meldinger fra tilhengere, og kan skilte med flere såkalte «fankontoer» dedisert bare til henne. Selv om dette er noe som følger med det å være såpass synlig, er det ikke noe en venner seg til med det første. Mange av henvendelsene hun får er godhjertede, men det dukker også opp noe utenom det vanlige av og til.

– Det var flere som ble veldig opptatt av en spesiell genser jeg hadde på meg i flere videoer, og så var det en lærer som var sur fordi vi ikke lagde innhold som samsvarte med læreboka han brukte i undervisningen sin.

Hun trekker på skuldrene.

– Det vi lager, lager vi for seerne våre. Fokuset er jo å lære og inspirere, men vi skal ikke ta bort jobben til lærerne heller.

Newton har også bydd på en god del personlige milepæler. Flere punkter på bucket-listen hennes er krysset av. Ved milepæler på kanalen er det blitt laget spesielle videoer, som krever noe ekstra både av programleder og resten av produksjonen.

– Da vi nådde 10.000 følgere hoppet jeg i fallskjerm. Det er ikke noe jeg kommer til å gjøre igjen, men det er jo kult å ha gjort det, sier Lydia.

Newton-Lydia

Etter to år i NRK og i Trondheim har den noe ambivalente holdningen til byen forsvunnet. Mye av dette kan hun takke samboeren og forloveden for. Kjærestegarantien til Trondheim slo inn, og det på rekordtid.

– Jeg flyttet til Trondheim på våren, fikk kjæreste på sommeren og var forlovet på høsten. Uten ham tror jeg at tiden min her hadde vært veldig annerledes.

Nå er stillingen som programleder i Newton lyst ut. Kontrakten til Lydia går opprinnelig ut i mai, men hun har fått være med et halvt år ekstra for å hjelpe den nye programlederen. Det er hun takknemlig for.

Ikke bare vil tiden i Newton være noe hun kommer til å ta med seg resten av livet, det vil også alltid være en fysisk del av henne. På høyre overarm har hun tatoveret et oppskåret eple.

– Det var noe jeg visste jeg ville ha, den dagen jeg fikk jobben. Newton har vært en del av livet mitt, og samtidig er logoen veldig meg.

Hun har fått spørsmål om hun vil fjerne tatoveringen når hun er ferdig som programleder. Det vil hun ikke.

– Jeg vil alltid være Newton-Lydia, sier hun mens blikket hviler på tatoveringen.

Hun ser opp med et nå, etter en times samtale, velkjent glimt i øynene.

– Men jeg sier ikke nei hvis *Skal vi danse* ringer.

NEWTONSKIPETS STYRMANN: Energiske Lydia Gieselmann inspirerer og motiverer, og skjærer grimase til å kalles influencer

FOTO: Fanfare forlag

Riv skiten og bygg bar

TEKST: Maria Bonnevie-Svendsen Furuheim

Ruller nedover skråningen i en tønne av gull er Håkon Hoffarts debutroman, og markerer seg i mine øyne som en av de beste debutromanene høsten 2018.

En dysfunksjonell og depriment hovedperson føler livet får en ny og vakker mening når resten av familien bryter sammen, og han setter i gang med det han føler er sin oppgave – å redde familien. Dette vanskeliggjøres ved at andre mennesker ikke kan reddes utenfra, men må til syvende og sist redde seg selv – noe romanen tydeliggjør ved at hovedpersonen ganske raskt går fra å prøve å redde familien til å prøve å redde seg selv, for så å finne ut at resten av familien ordnet opp i problemene sine på egenhånd mens hans var borte. Hovedpersonen skildrer seg selv som det eneste som fungerer i en absurd og dysfunksjonell verden, selv om det for leseren raskt blir åpenbart at det er hovedpersonen selv som ikke fungerer i samfunnet – eller snarere, står utenfor samfunnet og kikker inn.

Ved hjelp av et naivt og enkelt, men samtidig veldig meningsfortettet språk utforsker romanen hvordan sterkt depressive tema kan møtes med en intens optimisme. Hovedpersonen dyrker hva jeg velger å kalle riv skiten og bygg bar-mentaliteten: ideen om at alt tidligere fundament må rives med grunnen for å kunne forme seg selv som noe nytt og meningsfylt. Jeg-personens dysfunksjonalitet bidrar derimot ikke til å svekke leserens tro på dette synet, men snarere til å styrke den. Slikt sett kan romanens jeg-skikkelse sees på som en moderne vri på Tusten i Tarjei Vesaas' Fuglane.

Ruller nedover skråningen i en tønne av gull er en sterk debut, og det skal vanskelig gjøres å ikke sitte igjen med en styrket følelse av optimisme og en ny måte å se verden og vanskeligheter på etter å ha lest den, poengtert ved en av romanens pillarer: Selv om livet er et kontinuerlig tap av uskyld, vil det alltid være uskyld igjen å tape.

FOTO: NRK Radio

Lærerik og underholdende, men trenger en finpuss

TEKST: Nora Holm Aftret

Tore Sagens Podkast spiller både på alvor og humor, men verten må lære seg å lytte til gjestene.

Tore Sagen har fått sitt eget program, *Tore Sagens podkast*. Inspirert av Joe Rogans «long-form podcast», skal han forsøke å holde en mest mulig uredigert og ufiltret samtale med ulike gjester som innehar unike og interessante livshistorier.

En av disse er «Mike», eller Peshmerganor, som er gjest i første episode. Han har kriget mot IS i Nord-Irak, og er samtidig instagramkjendis. I podkasten forteller «Mike» om sin kamp for kurdisk uavhengighet, som begynte i det norske forsvaret og endte hos peshmerga-styrkene.

Med «Mike» har Sagen absolutt fått med seg en gjest med unike erfaringer og presenterer en spennende historie. Målet om en ufiltret samtale må derimot jobbes med. Litt for ofte avbrytes gjesten med spørsmål, slik at seansen framstår mer som et intervju enn en samtale. I tillegg virker Sagen litt utålmodig, og han kunne med fordel gitt rom til flere pauser i stedet for å få gjesten, eller seg selv, til å snakke videre med en gang.

På grunn av dette merker man at Sagen kommer fra en humorpodkast, hvor han selv er vant til å være i rampelyset, og det er komiske utstikkere fra verten selv i løpet av sendingen. Selv om de humoristiske kommentarene gir liv til podkasten, og til tider gjør gjesten mer personlig og uformell, er det ikke alltid passende med en vits. Spesielt ikke når samtalen berører alvorlige temaer.

Likevel trenger en slik podkast en vert som Sagen. Han er gjenkjennelig og likandes, og de som allerede er fans vil sette pris på at han er seg selv, enten det er sammen med gjengen fra *Radioresepsjonen*, eller i studio på egen hånd. Podkastens kvalitet vil riktignok avhenge av hvilken gjest som er på besøk, men Sagen vil kunne drive samtalen framover og i riktig retning, og han får gjesten til å føle seg komfortabel med engasjement og støtteord. Derfor er *Tore Sagens podkast* både lærerik og underholdende, men den trenger en finpuss.

Anmeldelsen er basert på den første episoden av podkasten.

Kanyeåret 2018 – en oppsummering

Yeezy home, Yeezy flipflop og Yeezy flyvende biler.

TEKST: Sander Engen | ILLUSTRASJON: Trond Johan Stavås

Fjoråret var et turbulent år i seg selv, av mange grunner. Skulle man personifisert berg-og-dalbanen som var 2018 ville nok mange tenkt på en viss president, men jeg vil heller si at en person med nær tilkobling til denne presidenten eksemplifiserer årets svingninger bedre. Kanye West har ikke bare kommet med kontroversielle utsagn i år, men album etter album, opptredener, framtidsplaner og kunngjøringer. Greit nok, det ble en del kontroversielle utsagn også. Det ble ikke bare en Yeezy Season denne gangen, men et helt Yeezy Year. Her er en oppsummering av Kanyeåret som var, for deg som ikke brukte utallige lange nattetimer på å observere Twitter-breakdowns.

Kanyeåret 2018 starter relativt mildt, med ankomsten av Kim og Ye sitt tredje avkom, Chicago West i januar. Denne gangen gjennom surrogatmor, da en til kurve på kroppen til

Kim hadde ført til at en fjerde dimensjon hadde manifestert seg. Februar fortsetter med lite nevneverdige, med unntak av studiobesøk og en aldri så liten valentinshilsen til Kim med knappe 50 Instagram-poster. Mars markerer en stillhet før stormen med nærmest fullstendig radiostillhet på sosiale medier.

I april blir luntent, og fresingen kan høres på hver eneste clickbait-blogg verden over. Det hele starter med Kanyes andre oppstandelse på Twitter, etter et år med fravær. *Ye* og *Kids See Ghosts* blir annonsert. Produksjonsjobben på Pusha T sin *Daytona*, Nas sin *Nasir* og Teylana Taylors *K.T.S.E.* blir en etter en kunngjort. Det tweetes frem og tilbake med Trump. Til slutt blir kirsebæret på toppen av aprilmånedens plassert med låta «Lift Yourself», servert med sine uforglemmelige bars, hvor Ye tar oppgjør med kritikken slik som bare Ye kan.

Mai er på ingen måte noe mindre oppsiktsvekkende. Den starter med et intervju hos radioverten Charlemagne, hvor Ye fort glir inn i litt uheldige temaer, og kommer blant annet med utsagnet om at slaveriet var et valg. Senere utvider han med opioid-avhengighet og at han tok fettsuging for at fansen ikke skulle kunne kalle han feit.

Det tar på ingen måte slutt der, og Ye følger opp med produksjonen på de tre sistnevnte albumene. Ye tar også tydelig gudfarposisjon når han går ut på twitter for å avslutte beefen mellom Pusha T og Drake etter at dissesporet «The Story Of Adidon» blir sluppet. Om ikke det er nok blir det også annonsert at klesbrandet Yeezy skal utvides til å gjøre arkitekttjenester som Yeezy Home, og at han skal begynne med filmproduksjon med sitt nystartede selskap Half Beast LLC.

Første dag i juni kommer med utgivelsen av rapperens åttende album, *Ye*, med større tekstlige innblikk i de indre problemene Ye hintet til tidligere. Ikke nok med det kommer Kid Cudi-samarbeidet *Kids See Ghosts* ut den påfølgende uken, med stor suksess hos kritikere. Akkurat i det mediestormen ser ut til å ta en slutt, besøker Kanye talkshow-verten Jimmy Kimmel i august, og besvarer spørsmålet «Does Donald Trump care about black people», som en referanse til uttalelsene om Bush i 2005, med stillhet. Den åttende måneden avsluttes med slipp av det bisarre sporet «XTCY», med blant annet tekstlinjen «You got a sister-in-law you'd smash? I got four of 'em».

September markerer en litt annen fase av Kanyeåret. Vi begynner med det største: På 2018 Pornhub Awards av alle ting velger Kanye å slippe sporet «I Love It» med Lil Pump. I tillegg

annonserer han sitt neste album *Yandhi*, med en slippdato senere i måneden. Like etter kommer den bisarre musikkvideoen til sporet, etterfulgt av en liveopptreden på Saturday Night Live, med Ye og Lil Pump kledd i hvert sitt flaske-kostyme. Yes gjesteopptreden avsluttes med en langstrakt tale om å ha blitt mobbet backstage, som blir kuttet fra tv-sendingen. Andre nevneverdige begivenheter er navneendring fra Kanye til Ye, og en annonsering om at Yeezy videre skal utvides til å lage flyvende biler sammen med Tesla, som om ikke klær, hus og filmer var nok.

Ny lanseringsdato for *Yandhi* blir i oktober. Høsten følger med en ny seanse med sletting av some-profiler, et sært besøk i Det hvite hus, som ender med at Ye frasier seg all støtte til presidenten en ukes tid senere, og avsluttes med en reise til studio i innerste Uganda for å jobbe videre på det neste albumet. I november

annonserer Kim nok en utgivelsesdato for *Yandhi*, men historien gjentar seg som vanlig, og albumet kommer aldri.

Desember runder av Kanyeåret med enda en oppstandelse på Twitter når Ye går ut på en timesvis tirade med flere hundre tweets om hvordan Drake ringte ham og kom med trusler. Gjerne fem like tweets etter hverandre, med forskjellige skrivefeil i hver. Så hva står vi igjen med i 2019? En Ye med et album som kanskje kommer en eller annen gang. En Ye som igjen har sverget troskap til presidenten. En Ye som fortsatt er såpass ustabil at Kanyeåret 2019 forhåpentligvis vil by på like mye humor.

BESØK UTDANNINGSMESSEN!

- Finn dine karrieremuligheter
- Bredt utvalg av norske utdanningstilbud
- Bedrifter og organisasjoner
- Studietilbud i utlandet

- Etterutdanning og kurs
- Foredrag med aktuelle tema: Fremtidens arbeidsmarked, tjeneste- og jobbmuligheter i Forsvaret, utdanning i utlandet, studentliv og studentøkonomi

Trondheim Spektrum
31. januar - 1. februar 2019

Åpningstider
Torsdag 31. januar 09.00 – 15.00
Fredag 1. februar 09.00 – 14.00

Gratis for forhåndsregistrerte!
Hent gratisbillett på:
www.tautdanning.no

UTDANNING
& KARRIERE

tautdanning.no

Ambient musikk: Sjarmen over vage greier

Elektronikasjangeren ambient tilbyr lytteren et avbrekk fra hverdagen gjennom en ferie i rolige lydlandskap med mange muligheter for utforskning.

MARKUS LYNUM
JOURNALIST

Er det en sjanger som har vokst på meg de siste årene, så må det være den elektroniske musikkformen ambient. Ifølge Google translate betyr "å omgi" på norsk, og er, til tross for en noe usexy oversettelse, en ganske god beskrivelse på den musikalske funksjonen ambient utfyller. Ambient musikk sikter inn på å bygge et varig musikklandskap rundt lytteren som skal gi ro og fokus.

Dette betyr videre ikke at ambient kan reduseres til ren bakgrunnsmusikk ettersom både den aktive og passive lytter belønnes av musikken. For den passive lytter finner en kanskje roen til å koble av fra hverdagen med en god bok i en time med atmosfærisk musikk.

For den aktive lytter, gir musikken teksturerte og melodiske synther, som gjerne utfolder seg innenfor en ramme av felt-innspillinger fra naturen.

Ambient musikk setter fokuset på det melodiske og atmosfæriske ved musikk til fordel for det rytmiske og musikalsk struktur. Resultatet er musikk som gjør det lett å glemme omverdenen til fordel for utsikten fra togvinduet. Kanskje ikke så rart når man tenker på at albumet som ga sjangeren sitt navn var Brian Enos album *Ambient 1: Music for Airports*, hvor han med ambient siktet til musikk som skulle være like lett å ignorere, som det skulle være å la det interessere.

Heldigvis for vår del, har den rolige elektronikasjangeren Brian Eno så for seg som det paradoksale møtepunktet mellom det kjedelige og det spennende i økende grad interessert seg for det spennende aspektet ved musikken. Selv om sjangeren fortsatt er preget av langstrakte musikalske lydlandskaper med underlige svinger og kroker som rolig vises

fram for lytteren, har sjangeren med årene blitt både mer lettrent og mer utforskende.

I kjølvannet av Brian Eno har album som Aphex Twins *Selected Ambient Works 85-92* og Boards of Canadas *Music Has The Right To Children* tatt sjangeren i en mer eksperimentell retning hvor de karakteristiske synthlandskapene og feltinnspillingerne utarter seg i et mer rytmisk lydbilde. Det har på ingen måte gjort sjangeren mindre meditativ eller atmosfærisk, men snarere gjort den mer allsidig gjennom å tillate mer dynamiske lydbilder og låter med langt mer driv enn Brian Enos musikk noensinne kunne drømme om.

Om det er langstrakte lydbilder frie for rytme, eller atmosfæriske synthlandskaper man drives gjennom av saftige trommeslag, så er ambient sjangeren for deg som trenger et solid avbrekk fra virkeligheten i 60 minutter. Så neste gang du sitter på bussen og er lei av dårlig vær og mørke, fyr opp *Music For Nine Postcards* av Hiroshi Yoshimura eller *Substrata 2* av norske Biosphere, og la fantasien din gjøre sin greie.

ILLUSTRASJON: Benjamin Drews

TEKST: Lisa Bye | FOTO: Oslo Records

Linni - Silkesvarten

Et nytt studioalbum av Linni var akkurat det vi trengte for å gjøre forårets musikk-år hakket bedre. Som forventet utgir han noe uforventet.

Helt på tampen av 2018 slapp bergensrapper Linni sitt fjerde studioalbum, som underbygger et allerede godt musikkår. *Silkesvarten* byr i kjent Linni-stil på en følsom og eventyrlig sound, men viser samtidig nye sider ved seg som jeg ikke engang visste at jeg trengte i livet mitt. En kombinasjon av en Linni vi allerede digger og ny semi-dyster og flytende musikk gir utgivelsen en større variasjon enn tidligere.

Samtidig som det er tydelig at Linni har latt seg inspirere av sin fortid i Yoguttene, er det flere nye, deilige innslag av melankoli og drømmende følelser som har fått plass på den nye plata. Låtene «Mammahmiah» og «Tempo El Gigante» gir assosiasjoner til den tidligere bergensrap-gruppa, og byr på norsk trap på sitt beste. Det er ikke mangel på komiske innslag i teksten, og ei heller på beats som lett lagres på minnet. Det samme gjelder høydepunktet «Supar G», som ble sluppet som singel i fjor høst. Dette er den Linni vi kjenner og er glad i.

De mest energiske låtene på albumet står i kontrast til sensitive «Se Meg Gå», som er det mest pop-inspirerte tilskuddet. Jeg må innrømme at det med denne låta ligger noen Unge Ferrari-vibber i luften, noe som er en uvant side av Linni. Det viser seg dog at han mestrer dette også.

Linni bidrar til å gi en myk start på det nye året med digg musikk på øret. Jeg synes å merke en mer opploftende stemning på *Silkesvarten* enn på foregående album, noe jeg tror vil bli godt mottatt av lytterne. Albumet består av ni spor som alle er en glede å lytte til, spesielt med tanke på den brede variasjonen som bys på her. Linni viser at han fremdeles er i toppsjiktet av norsk hip hop, og en selvstendig utgivelse har vært etterlenget.

TEKST: Martin Ørbeck | FOTO: Nora Streams

Unge Ferrari - Midt mellom magisk og manisk

Unge Ferrari balanserer mellom pop og R&B på sitt etterlengtede debutalbum. Kan det dog bli for mye Unge Ferrari for smørsangerens eget beste?

Ikke la deg lure, dette er faktisk debutskiva til Hamars store sønn. Kanskje mest kjent for hiten «Lianer», en låt som stadig generer allsang i «Ja vi elsker»-klassen, er Unge Ferrari i dag en gigant i norsk musikk. Allikevel er det først med *Midt mellom magisk og manisk* at vi har fått et helt album å tygge på. Framfor alt er det her snakk om ei velprodusert plate. Over kreative instrumentaler former Ferrari fete låter i et landskap av pop og R&B. «Ung & Dum» er både leken og god, og «Piker & Vin» med Fricky er en deilig klubb-låt. Alle gjestepptredene på skiva er nøye utvalgte, og glir godt inn i låtenes narrativ. Dutty Dior er like frekk og selvgod som Ferrari på «Edward Saksehånd», og nevnte Fricky renner over av samme kulhet som Ferrari har utømmelige mengder av.

En helt unik låt på albumet er «Balkong», en både sår og vakker ballade som representerer ærligheten som Unge Ferrari leverer på plata. Oppgjør med eget kjærlighetsliv er sentralt, men tekstene oppleves som noe mangelfulle. Der en artist som Cezinando skrytes opp i skyene for evnen til å si mye med få ord, sier Ferrari litt for lite. Låter som «Vi kanke være venner» og «Ødelagt» blir stående som utilfredsstillende R&B-svisker. Det hjelper heller ikke at hans vulgære uttrykksmåte ofte er enormt teit. Linjer som «Vil ha deg nære som zoom zoom» er vanskelige å glemme, selv om en kanskje vil.

Unge Ferrari beviser med dette sterke albumet at han med god grunn er en sentral skikkelse i norsk populærmusikk. En norsk R&B-klassiker er det allikevel ikke, for Ferrari evner ikke å nå fullstendig opp på alle låtene.

TEKST: Frederick A. Baade | FOTO: Rune Grammofon

Hedvig Mollestad trio - Smells Funny

Hedvig og hennes trofaste trio ga før jul ut sin sjette plate, og høres bedre ut enn noen gang.

Trioen fortsetter å bevege seg i en stadig mer improvisasjonstung retning, i motsetning til de første par platene som utartet seg mer som en rekke gjennomkomponerte rocke-etüder, som gjerne kunne fokusert mer på å utvikle de forskjellige idéene som presenteres. På *Smells Funny* derimot, i likhet med forrige plate *Black Stabat Mater*, tar de seg god tid med låtene og slipper til både friere improvisasjon og mer støy i det allerede hardtslående formatet som blander jazzrock med doom og prog.

Den gode grooven er selvsagt fortsatt i sentrum, selv med ørten forskjellige skeive taktarter og rytmiske eksperimenter oppi det hele. Med et slikt utgangspunkt er det fort gjort å gå i progfella og komme ut med låter som høres alt for konstruerte og sterile ut, men Hedvig og gjengen viser at de har stålkontroll på arrangering og framføring av slike konsepter. De groover noe grusomt hele veien, og låtene flyter fint og naturlig selv på de mer utfordrende låtene, rytmisk og tonalt sett.

Hedvig fortsetter også å vise seg som en av de mest interessante gitaristene her til lands. Med en helt særegen sound og spillestil, som til tider kan minne om både Terje Rypdal og Tony Iommi. Men linjene man kan trekke her er utallige og alle er like irrelevante, for det er ingen andre som høres ut som Hedvig Mollestad og hennes trio akkurat nå. Er du interessert i prog eller jazzrock er Hedvig blitt obligatorisk lytting de siste årene.

TIRSDAG 15. JANUAR

Trøndersk vinterkarusell
KL 18.00, Ranheimshallen
Hvilken bedre måte å åpne nyåret på enn med det fjerde løpet i den trønderske vinterkarusellen? Det er til sammen seks løp i vinterkarusellen, med et løp i måneden fra september 2018 til mars 2019. Deltakerne skal denne gangen løpe 3000 meter i puljer i Ranheimshallen. Vinterkarusellen er åpen for alle med deltakerklasser fra ti år og eldre.

Studentene anbefaler
KL 19.00, Moholt bydelsbibliotek

Denne uka åpner det nye aktivitetshuset på Moholt, men om konserter og salsakurs ikke er favoritten, kan du alltdis stikke ned til biblioteket i første etasje, hvor du kan ta fatt på årets leseliste. Her skal studentene selv komme med anbefalinger til hva du kan lese i 2019!

ONSDAG 16. JANUAR

Idrettsfestivalen 2019
KL 20.00, Trondheim Spektrum
Det er nok en gang duket for Idrettsfestivalen. Idrettsfestivalen ble for første gang arrangert i 2007 av Midt-Norge Sør Bedriftsidrettskrets og kombinerer fysisk aktivitet med sosial moro. Det vil bli arrangert konkurranser i alt fra hjørnefotball, kanonball, volleyball og mye mer. Arrangementet finner sted fra 16. til 19. januar. I tradisjon tro avsluttes Idrettsfestivalen med Cupfæst den 19. januar på Scandic Lerkendal hvor det blir både buffé og konsert med masse kjente artister.

Onsdagsdebatt: Er gaming farlig?
KL 18.00, Samfundet

I årets første onsdagsdebatt har debattkomiteen satt gaming på agendaen. Er dataspill en kilde til læring, mestring og underholdning? Eller bør vi bekymre oss over barn og voksne som tilbringer stadig mer tid foran skjermen? Debatantene er Harald Solbu fra Nav i Trondheim, og sosiolog, forsker og rådgiver i medietilsynet Khalid Ezat Azam.

TORS DAG 17. JANUAR

Helga Hjorth - om virkelighetslitteraturen
KL 19.00, Litteraturhuset

Når linjene mellom litteratur og virkelighet blir uklare, kan det være mindre hyggelig å være den som blir framstilt i noens halvfiksjonelle fortelling om eget liv. Sammen med litteraturviter Pernille Høegh kommer Helga Hjorth, forfatter av bok *Fri vilje* til Litteraturhuset for en samtale om virkelighetslitteratur.

TIRSDAG 22. JANUAR

En oppsummering av det politiske året 2018
KL 19.00, Klubben

Aslak Eriksrud kommer til Klubben for å snakke om året som har vært. Mellom avgåtte statsråder, regjeringsskriser og nye samarbeid er det mye å ta av når det kommer til drama i norsk politikk i 2018.

ONSDAG 23. JANUAR

Nytt campus: Påvirkning og medvirkning - hvem bestemmer?
KL 09.00, Kunsthallen.

Har du tenkt over forskjellen mellom hva det vil si å påvirke og medvirke når avgjørelser skal tas? Med utgangspunkt i debattene rundt NTNUs campus skal Gunnar Bovim, Merete Kvidal, Arve Hjelseth og Margrethe C. Stang diskutere de ansattes reelle påvirkningskraft når man skal velge mellom åpent landskap og cellekontor.

TORS DAG 24. JANUAR

Uår for EU i år? Debatt om arbeidsinnvandring
KL 19.00, Trondheim Folkebibliotek

Klassekampen inviterer til debatt om arbeidsinnvandring. Ordstyrer er Pål Hellesnes fra Klassekampen og i panelet er Masud Gharahkhani (Ap), Line Eldring (Fellesforbundet) og Eystein Garberg (leder av Trøndelag EL og IT). Debatten arrangeres i Rådhusalen.

Sibelius + Brahms med TSO
KL 19.30, Olavshallen

I denne torsdagskonserten med Trondheim Symfoniorkester spilles den finske komponisten Jean Sibelius sin folinkonsert med Virtuous-vinner Sonoko Miriam Welde som solist. I tillegg kan de skilte med Brahms fjerde symfoni. Da komponisten først spilte verket for sine venner fikk han kommentaren at «det føles som jeg har blitt banket opp av to veldig intelligente mennesker». Likevel har Brahms fjerde blitt en fast favoritt på konsertprogrammer verden over.

Musikk og propaganda
KL 19.30, Byscenen

Med musikk understøttet visuelt med film- og fotodokumentasjon fra blant annet Nazi-Tyskland, Sovjetsamveldet og eksempler fra vår egen tid, inviteres publikum til en musikalsk historieime hvor Wolfgang Plagge forklarer hvordan taktarter og fraseringer påvirker oss følelsesmessig.

Krigsreporterne Aida Cerkez og Morten Hvaal
KL 18.00, Moskus Bar og Scene

Møt de prisbelønte journalistene på Moskus. Med lang erfaring i formidling fra krigssoner har de lenge arbeidet for ytringsfrihet og sikkerhet for journalister over hele verden. På Moskus viser de filmutdrag og bilder fra sitt dramatiske virke.

LØRDAG 26. JANUAR

World Cup Kombinert
KL 13.00, Granåsen skisenter

Helgen 26. - 27. januar kommer flere av verdens beste skiløpere til Granåsen for å konkurrere i verdenscupen i kombinert. Konkurransen som startet i Rukan i Finland, og har blitt arrangert på tvers av Europa, kommer nå endelig til Trøndelag hvor kombinertløpere som Jarl Magnus Riiber, Johannes Rydzek, Akio Watabe og mange flere skal konkurrere i veien videre om å bli verdens beste kombinertløper.

SØNDAG 27. JANUAR

Den Internasjonale Holocaustdagen 2019
KL 12.30, Litteraturhuset

Det jødiske samfunn i Trondheim, Jødisk kulturgestival Trondheim og Jødisk museum Trondheim inviterer til foredrag. Nestleder Snorre Valen i SV, innleder om Holocaustdagens betydning i dag. Mona Levin, journalist, forfatter og skuespiller, holder foredraget *Mors bok* om skjebnen til hennes familie under krigen. Forsker Cathrine Moe Thorleifsson ved C-Rex, Universitetet i Oslo, belyser spesielle karaktertrekk som kjennetegner antisemittismen i Europa i dag.

TORS DAG 31. JANUAR

Åpning av utstillingen Mathias
KL 19.00, Trøndelag Senter for Samtidskunst
Heter du Mathias? Vel, disse kunstnerne tar Mathias' bilde, og ønsker å objektivisere han og eie hans bilde. Forvent brudd med kjønnslige normer på denne utstillinga. Enten du heter Mathias eller ikke.

FREDAG 1. FEBRUAR

Alternativ Åre-tur
KL 22.00, utenfor Moholt Aktivitetshus
Nina og Stine inviterer til et lavterskel alternativ til det tradisjonelle Åre-kalaset. Du tar med egne pølser, så stiller Nina og Stine med lomper, ketsjup, dijonsennep, sprøstekt løk og selvsagt Stines hjemmelagde potetsalat. Hvis værgudene er med oss blir det aking og snøballkamp. Klær etter vær!

SØNDAG 3. FEBRUAR

Skidag for utviklingshemmede
KL 12.00, Skistua
Trondhjems Skiklubb inviterer til en gratis skidag for barn og voksne, med instruktører til å veilede deltakerne. Dagen avsluttes med varm drikke og noe å bite i på Skistua. Påmelding på Trondhjem Skiklubbs hjemmesider.

HVER DAG

Vinter-kajakktur
KL 12.00 – 13.30, Tempe idrettsanlegg
Har du lyst til å oppleve Nidelva i vintervarmen eller bare lære litt om å padle kajakkk? Hver dag fra mandag til lørdag tilbyr Trondheim kajakkl turer hvor du kan oppleve det vakre vinterlandskapet til byen fra et unikt perspektiv. Det holdes et kort introduksjonskurs om blant annet padling, utstyr og sikkerhet før man forlater trygg grunn. Det anbefales å ha med ullundertøy og varme klær.

TIRSDAG 5. FEBRUAR

Ny dusk i stativene!

KVISSMESTER: Benedikt Erikstad Javorovic

Spørsmål og kommentarer kan sendes til kviss@studentmediene.no

SVAR: 1) Stefan Löfven 2) Adam 3) Kursk 4) Thomas Vinterberg 5) Arrabiata 6) Saudi-Arabia 7) Bygg 8) 63 9) Fantomet 10) «Baby Shark» 11) .22 Long Rifle (LR) 12) Antifascisme 13) R. Kelly 14) Energi og miljø 15) Bjørn 16) Hubble Space Telescope 17) Fallout 18) Nord-Afrika 19) Hellas 20) Et register

0-3 poeng: Rydde garasjen

Dette var da ikke særlig ambisiøst. Til forskjell fra mange andre nyttårsforsett er det realistisk å oppnå, men basert på den usle poengsummen du har oppnådd er du ikke det mest oppgående mennesket, så det kan hende at selv dette står ugjort til 2020. I tillegg er du sannsynligvis student og eier ikke garasje, så da er løpet kjørt uansett. Alternativ: Rydde i penalet.

4-7 poeng: Bli med i frimurerlogen

Hvorfor ikke starte året med å melde seg inn i en orden? Logen sier om seg selv at det ikke er en hemmelig orden, men at arbeidet foregår i lukket forbund, som gjør det hakket mer løssluppent enn Fight Club. Logen sier at du her kan finne svar på livets store spørsmål, gitt at rike, gamle, hvite menn har svar på livets store spørsmål. Dessverre et dødfødt forsett om du er kvinne. Alternativ: Bli med i Sanitetskvinnene.

8-12 poeng: Trene mer

Å trene i januar er fornuftig, om enn veldig basic. Som om treningssentre ikke er fulle av ubehagelige mennesker på vanlige dager, nå er det også fullt av de som har såpass lite fantasi, og såpass mye selvbedrag at de begynner å trene i januar. Hvis du noen gang kommer deg til treningssenteret, da. Alternativ: Innse nederlaget, og begynne å kjøpe en størrelse større.

13-16 poeng: Drikke mindre

Mange studenter har nok godt av dette forsettet. Kanskje har du til og med erklært januar som en hvit måned. Det har ikke gått så langt, for du skulle jo på den bursdagen, og så kan du jo ikke være klin edru på den konserten, men du skal virkelig begynne etter det, altså. Alternativ: Å bare drikke Pokal og Bare, du drikker like mye, men litt billigere.

17-19 poeng: Skrive bok

Du har sagt i årevis at du skal skrive bok. I årevis har vennene dine måtte smile og nikke i vanтро. Men nå skal du bevisе at de tar feil. Blir det bra? Sannsynligvis ikke. Du har egentlig ikke talent. Men så finner du i det minste ut det. Alternativ: Lese en bok.

20 poeng:

Alltid bruke beskyttelse

2019 blir året uten kjønnssykdommer! Å praktisere trygg sex er smart for alle involverte! Alternativ: Dø av syfilis.

SPITPOSTEN

Trondhjems dankeste presse

3.679.534

Nordmenn synes Tinemelk er aller best med valmue. Prøv valmuemelk i dag du også!

Spitposten registrerer

...at NTH bidro til høyere kvalitet på trøndersk hjemmebrent.
...at hvorfor eksaminere når du kan destillere?
...at challenge alkoholloven.
...at om du ikke er kjemiker kan du kjøpe på nett.
...at challenge grensetollen.
...at Sidesporet er tilbake i Samfundetlederen
...at det var Samfundsmøte
...at Resett gjester Storsalen
...at labert antifa-oppmøte
...at Fitteblekka skal jo være eneste fake news på Samfundet
...at cannabis er antidepressiva
...at etter eksamen er jeg depressiva
...at studenter er medisinsk trengende
...at stortinget, kjemp for oss
...at nei, vil ikke
...at kom an, Erna, vær litt gem
...at du kan bomme en chill pill
...at eller en angrepille
...at vi sier ikkeno til KrF
...at KrF sliter med alkohol og heroin
...at de må forhandle om et kjemikalie om gangen
...at opptak
...at student engasjer deg
...at hett tips, Samfundet har ikke hookeforbud
...at men pass deg for KSG
...at og ISFiT
...at og TSS
...at og ikke minst Fittemediene
...at først litt formell informasjon
...at du frasier deg retten til menneskelige behov
...at du underkaster deg maktsyke funker
...at du ikke kommer til å se dagslys for du er ferdig med bindingstiden
...at hva gjør man ikke for billig fyll
...at den verdigheten mistet du sannsynligvis den første uken din i Trondheim uansett
...at student degrader deg

**CLICK HERE
TO QUIT WEED**

Erna Solberg

@erna_solberg

Nei, vil ikke

ISFIT: EN FRONT FOR NARKOTIKASMUGLING?

I midten av oppstyret rundt hasj-anklager mot Isfit møtte vi Tyler Stewart for å gi han en mulighet til å møte medfarten. En halv time etter avtalt tid tusler han ut av en busk i Høyskoleparken omgitt av en røyksky og setter seg ned på en benk sammen oss. Vi spør om svar på anklagene om hasjrøyking på internområdene for jul.

– I won't say who it was, but in my opinion, it's about time we normalize use of recreational drugs in Norway. A bit of Afghan enrichment in this stubborn country wouldn't hurt, mate.

Tyler er klart på for-siden i legaliseringsdebatten. Det ryktes om at han kanskje tar en mer aktiv rolle i normaliseringen. Den siste måneden har det blitt gjort rekordmange narkotikabeslag på grensen til

Sverige. Om årsaken er kokainvanene til gløsingere på Åre-tur er mulig, men skjuler det seg kanskje noe større? Når valmuebonden Muhammed (22) kommer til Trondheim fra Afghanistan for å delta på internasjonal studentfestival kjørende i lastebil må man jo begynne å lure.

– Nah. My bud Muhammed is a great guy, and is here to participate in the festival and exchange his agricultural knowledge. The fact that he's one of the biggest exporters of opioids in Afghanistan is just an unfortunate result of his circumstances.

Men dette er jo fjortende gang han er her oppe det siste året. Og hva er egentlig i de kassene dere bærer ut av bilen hans og opp på hyblene?

– No comment.

www.3t.no #3ttrening @3ttrening

Bli 3T-medlem idag!

TREN GRATIS

FREM TIL 1. MARS

- Byens beste studenttilbud
- 5500 studenter velger 3T
- Best på gruppetrening
- Byens største treningstilbud

Tilbudet gjelder t.o.m. 4. februar 2019. Gjelder medlemskap med 12 betalende måneder. Les mer og bli medlem på www.3t.no/innmelding